

Kristus vår rättfärdighet

av

Arthur G. Daniells

Översättning: Suzanne Gundler
6 februari 2022

Boken "Christ our Righteousness", en studie av principerna för rättfärdighet genom tro så som de presenteras i Guds Ord och i Profetians Andes skrifter, gavs ursprungligen ut 1926 på engelska. En ny, något förkortad upplaga gavs ut 1941 av Review and Herald Publishing Association. År 1950 gavs denna andra upplaga ut på svenska under namnet "Kristus vår rättfärdighet" av Skandinaviska Förlagsexpeditionen i Stockholm.

Denna nya svenska översättning är gjord av Suzanne Gundler 2020 utifrån den engelska upplagan från 1941, och mindre korrigeringar har gjorts 2022. Bibeltexter är hämtade ur Folkbibeln 1998 om inget annat anges. Den text från den första engelska upplagan, som av trycktekniska skäl utelämnats i den andra upplagan, finns återgiven i slutet av denna bok.

Bokens författare, Arthur G. Daniells föddes 1858 och avled 1935. Han var pastor och en mycket skicklig administratör som omorganiserade Sjundedags Adventistsamfundet så att det mer effektivt kunde verka globalt. Han döptes in i samfundet vid tio års ålder och gick en kort tid i skola på Battle Creek College. När han var ung arbetade han som sekreterare åt James och Ellen White i ett år. Han kallades som missionär till Södra Stilla-havsområdet där han tjänstgjorde i 14 år. Han var president i New Zealand Conference åren 1889-1891 och i Australia Conference 1892-1895. Senare blev han president i Australasia Union Conference. Han tjänade som Generalkonferensens tionde president, åren 1901-1922, och är därmed den president som haft denna position längst.

Innehåll

	Sid
Förord	3
1. Kristus vår rättfärdighet	6
2. Ett enormt viktigt budskap	11
3. Förberedande budskap	13
4. Budskapet som framfördes vid konferensen i Minneapolis	19
5. Budskapet från 1888 markerar en ny era i förkunnandet av den tredje ängelns budskap	25
6. Sannerligen den tredje ängelns budskap	28
7. En grundläggande sanning som omfattar allt	30
8. Formalismens dödliga hot	33
9. Den stora sanning som förlorats ur sikte	37
10. Fullständig och fullkomlig återupprättelse erbjuds	40
11. Att skaffa sig denna erfarenhet	44
Tillägg	48
Utesluten text från upplaga 1	59

Förord

Vid ett möte för medlemmarna av Ministerial Association Advisory Council, som hölls i Des Moines, Iowa, den 22 oktober 1924, "beslöts att ge pastor A. G. Daniells i uppdrag att göra en sammanställning om ämnet rättfärdiggörelse genom tro, ur Ellen G. Whites skrifter".

Med stöd från mina medarbetare på Ministerial Associations kontor åtog jag mig uppdraget som jag fått. I överensstämmelse med det huvudsakliga syftet, att tillhandahålla en "sammanställning av Mrs. E. G. Whites skrifter om detta ämne," genomfördes omfattande efterforskning i alla Profetians Andes skrifter, som betraktas som nödvändiga för oss som ett folk, i både inbundna böcker och i skrivna artiklar i våra arkiverade samfundstidningar under en period av tjugofem år, mellan 1887-1912. Det område som öppnade sig för studier var så omfattande och fantastiskt, och det belyste sanningens gömda juveler som kom fram i ljuset, så att jag blev förbluffad och bävade inför det allvarliga åtagande som vilade på mig, att rädda dessa juveler från sin undanskymda tillvaro och placera dem i en lysande och vacker samling, där de skulle få välförtjänt uppmärksamhet och erkännande i den härliga avslutningen av det verk som anförtrotts den sista församlingen, återstoden.

För att få råd och anvisningar från mina kollegor skickade jag ut delar av manuskriptet, innan det var färdigt, så att de noga kunde läsa det och komma med förslag. Responsen från medarbetare i alla delar av det nordamerikanska fältet har varit mycket uppmuntrande och uppskattande, och man har understrukt vikten av att snabbt fullborda arbetet. Förslag från ett antal pastorsbröder har lett till ett speciellt kapitel om rättfärdighet genom tro ur bibliskt perspektiv, som en introduktion till sammanställningen av texter från Profetians Ande. Vi tror att det kommer att ge biblisk auktoritet och stabilitet åt detta ämne som är så livsviktigt för Guds folk i denna tid.

Guds ord beskriver tydligt hur rättfärdighet genom tro fungerar. Skrifterna från Profetians Ande utvidgar och belyser ämnet på ett kraftfullt sätt. I våra hjärtans blindhet och tröghet har vi vandrat vilse, långt bort från vägen, och har i många år försummat att tillämpa den storslagna sanningen. Men hela tiden har vår store Ledare kallat sitt folk att rätta sig efter detta grundläggande budskap i evangeliet, att genom tro ta emot Kristi *tillräknade* rättfärdighet för synder som ligger bakom oss, och Kristi *tilldelade* rättfärdighet för att kunna uppenbara den gudomliga naturen i mänskligt kött.

För att få denna sammanställning att bli till så stor nytta som möjligt föreföll det nödvändigt att göra mer än att bara samla en lång rad av blandade och lösryckta uttalanden. Det var nödvändigt att arrangera och kombinera dem på ett ändamålsenligt sätt, och den kronologiska ordningen var viktig. De omständigheter och problem som låg till grund för de olika uttalandena borde förstås på rätt sätt. Om man inte tog hänsyn till detta kunde sammanställningen bli förvirrande och tröttsam.

Ett noggrant och sammanhängande studium av Profetians Andes skrifter när det gällde ämnet rättfärdighet genom tro, har lett till den fasta övertygelsen att instruktionerna som getts har två aspekter: för det första, det stora och häpnadsväckande faktum att *genom tro på Guds Son kan syndare ta emot Guds rättfärdighet*, och för det andra, Guds syfte och försyn när han sände det speciella budskapet om att ta emot Guds rättfärdighet genom tro till sitt folk som samlats till generalkonferens i Minneapolis i Minnesota, år 1888. Sjundedagsadventister kan inte bortse från den senare aspekten, utan att gå miste om en mycket viktig lärdom som Herren planerade att ge oss. Det är denna övertygelse som har gjort det nödvändigt att inkludera de instruktioner som gavs kring erfarenheterna och utvecklingen som har att göra med konferensen i Minneapolis och tiden efter den.

Majoriteten av våra medlemmar idag har växt upp efter att dessa erfarenheter kom till oss. De är inte bekanta med dem, men de behöver budskapet och de lärdomar som dessa

erfarenheter var tänkta att ge oss. Därför är det nödvändigt att återge en del åtminstone, av de instruktioner som då gavs, och att låta dem åtföljas av en kort förklaring av vad som skedde.

De som har fullt förtroende för Profetians Andes gåva till den sista församlingen, kommer att sätta stort värde på den sammanställning av uttalanden som vi här tillhandahåller. Bara ett fåtal av dem har någonsin upprepats efter att de först dök upp i Review and Herald's kolumner. De flesta av dem försvann ur sikte tillsammans med det nummer av Review där de dök upp. Allt detta har inte sammanställts i något annat dokument på ett systematiskt och kronologiskt sätt, så som de presenteras här. Måtte dessa budskap utföra det verk som avsetts, i alla de människors liv som läser dessa sidor. Underbar är den välsignelse som himlen väntar på att skänka oss!

A. G. D.

"Klädd i Kristi rättfärdighets vapenrustning ska församlingen gå in i sin sista strid."
– E. G. White

"På Kristi kröningsdag kommer han inte att godkänna någon som sin, som har fläck eller skrynka eller något sådant. Men till sina trogna kommer han att ge den odödliga härlighetens kronor. De som inte ville att han skulle regera över dem kommer att se honom omgiven av de frälstas härskara, där var och en bär tecknet, Herren vår rättfärdighet." -
E. G. White

Kapitel 1 – Kristus vår rättfärdighet

Kristus vår rättfärdighet är det allra mest storslagna budskapet som framförs i den Heliga Skriften. Oavsett hur olika formerna och fraserna är som uppenbarar och presenterar detta budskap, så är alltid det centrala temat Kristus vår rättfärdighet, oavsett ur vilken synvinkel man betraktar det.

Skapelseberättelsen avslöjar Kristi fantastiska visdom och makt, han som skapade allting. Kol 1:14-16. Den första Adams synd, med alla dess fruktansvärda konsekvenser, återges för att Kristus, den siste Adam, ska kunna hyllas som Frälsare och den som återupprättar. Rom 5:12-21. Döden med alla dess hemskheter framställs för oss, för att Kristus ska bli upphöjd och förhärligad som Livgivaren. Besvikelserna, sorgerna och tragedierna i detta liv räknas upp för att vi ska söka Kristus som den store Tröstaren och Befriaren. Joh 16:33. Vår syndiga och fördärvade natur beskrivs i glödande färger för att vi ska vädja till honom om att bli renade, och för att han verkligen ska bli "Herren vår rättfärdighet."

På det sättet är det i hela den Heliga Skriften. Varje aspekt av sanningen som uppenbaras pekar i något avseende på Kristus som vår rättfärdighet.

Men rättfärdighet som ett tydligt och väldefinierat ämne av livsviktig betydelse, upptar stort utrymme i Guds ord. Dess källa, dess natur, möjligheten att syndare ska uppnå denna rättfärdighet och de villkor som gäller för att man ska kunna försäkra sig om den, beskrivs mycket tydligt i den ursprungliga, auktoritativa läroboken om rättfärdighet.

Om *källan* till rättfärdighet läser vi: "Du, Herre, är rättfärdig" Dan 9:7. "HERREN är rättfärdig i alla sina vägar" Ps 145:17. "Din rättfärdighet är som väldiga berg," Ps 36:7. "Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet" Ps 119:142. "HERREN är rättfärdig, han älskar rättfärdighet." Ps 11:7. "Ingen orätt finns i honom" Ps 92:16.

Beträffande rättfärdighetens *natur* är Skriften mer detaljerad. Den beskrivs som motsatsen till synd, och förknippas med helighet eller gudsfruktan. "Nyktra till på allvar och synda inte." 1 Kor 15:34. "Ni har lämnat ert förra liv och lagt av den gamla människan som går under, bedragen av sina begär, och ni förnyas nu till ande och sinne. Ni har iklätt er den nya människan, som är skapad till likhet med Gud, i sann rättfärdighet och helighet." Ef 4:22-24. "Ljusets frukt består i allt vad godhet, rättfärdighet och sanning heter." Ef 5:9. "Sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet." 1 Tim 6:11. "All orättfärdighet är synd." 1 Joh 5:17.

Kanske är följande uttalande om Kristus det vackraste och mest inspirerande i hela Guds ord när det gäller rättfärdighet: "Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför, Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder." Heb 1:9. Det beskriver rättfärdighet som ondskans eller syndens antites, dess raka motsats.

Ordet förklarar att Gud är rättfärdighetens källa, och att den är en av han gudomliga och heliga egenskaper. Den övergripande frågan när det gäller Guds rättfärdighet, den fråga som är av störst intresse och betydelse för oss, är *vårt personliga förhållande till den rättfärdigheten*. Finns det någon inneboende rättfärdighet i den mänskliga naturen? Om det gör det, hur kan den odlas och utvecklas? Om det inte gör det, finns det något sätt att få den? Och om det gör det, hur och när?

För det sinne som inte blivit undervisat och upplyst av Guds ord är detta ett stort, dunkelt och förbryllande problem. I sina försök att lösa det har människan verkligen "hittat på alla möjliga konster." (B2000) Men osäkerhet och förvirring när det gäller vår relation till Guds rättfärdighet är helt onödigt, för det verkliga förhållandet beskrivs tydligt i sanningens Ord.

Skriften förklarar att "Alla har syndat och saknar härligheten från Gud" (Rom 3:23), att vår natur är "köttslig, såld till slav under synden", att "Ingen rättfärdig finns, inte en enda" (Rom 3:10), att i vårt kött "bor inte något gott" (Rom 7:18), och slutligen, att vi är "uppfyllda av allt slags orättfärdighet" (Rom 1:29). Detta ger ett tydligt svar på frågan om det finns någon inneboende rättfärdighet i den mänskliga naturen. Det gör det inte. Tvärtom, den mänskliga naturen är fylld av orättfärdighet.

Men i samma ord finner vi de goda och glada nyheterna om att Gud har försett oss med ett sätt att bli renade från vår orättfärdighet, och iklädda och fyllda med han fullkomliga rättfärdighet. Vi finner att denna åtgärd vidtogs och uppenbarades för Adam så snart han föll från sitt upphöjda och heliga tillstånd. Denna barmhärtiga åtgärd har orättfärdiga män och kvinnor förstått och tagit till sig ända från början av den häftiga och ojämna kampen mot synden. Det förstår vi utifrån följande vittnesbörd som nedtecknats i bibeln:

1. I en av sina predikningar hänvisar Kristus till Adams andra son, och talar om honom som "den rättfärdige Abel." Matt 23:35. Och Paulus förklarar att Abel fick "det vittnesbördet att han var rättfärdig." Heb 11:4.
2. "HERREN sade till Noa: "Gå in i arken med hela din familj. Dig har jag nämligen funnit rättfärdig inför mig i detta släkte." 1 Mos 7:1. Det står även: "Noa var en rättfärdig man och fullkomlig bland sina samtida. Han vandrade med Gud." 1 Mos 6:9.
3. "Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet." Rom 4:3.
4. "Men han frälste den rättfärdige Lot, som plågades av de ogudaktigas utsvävande liv. Den rättfärdige mannen bodde nämligen bland dem, och dag efter dag plågades han i sin rättfärdiga själ av att se och höra det onda som de gjorde." 2 Petr 2:7, 8.
5. Om Sakarias och Elisabet, som levde strax före Kristi födelse, sägs det: "De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter." Luk 1:6.
6. Aposteln Paulus förklarar att hedningarna som han hade förkunnat evangelium för "vann rättfärdigheten." Rom 9:30; 6:17-22.

Så vi ser att från den tid då löftet gavs åt Adam till slutet av den apostoliska tiden, fanns hela tiden män och kvinnor som tog emot Guds rättfärdighet och fick bevis på att deras liv behagade Gud.

På vilka villkor?

Hur uppnådde man detta? På vilka villkor skedde denna uppgörelse? Berodde det på att den tid och de omständigheter som dessa män och kvinnor levde under gynnade rättfärdighet? Eller berodde det på de speciella och överlägsna egenskaper som bodde i dem som nådde denna höga nivå av gudsfruktan?

Allt som finns nedtecknat om tiden och om personerna ger ett nekande svar på denna fråga. De var folk med naturer som liknar våra egna, och deras omgivning "plågade" deras rättfärdiga själar dag efter dag. 2 Petr 2:7, 8. De lyckades få rättfärdighetens ovärderliga välsignelse på det sätt, på det enda sätt, som det varit möjligt för någon mänsklig varelse att försäkra sig om den sedan Adam syndade.

Det sätt man blir rättfärdiggjord på är ett viktigt ämne i nya testamentet. Den tydligaste och mest fullständiga framställningen finns i Paulus brev till romarna. Alldeles i början av sin utläggning förklarar aposteln: "Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror... Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva av tro." Rom 1:16, 17.

Det är evangeliet som uppenbarar Guds fullkomliga rättfärdighet för människor. Evangeliet uppenbarar också på vilket sätt syndiga människor kan vinna rättfärdighet, nämligen genom tro. Detta framställs mer ingående i följande uttalande:

"Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Genom lagen ges insikt om synd. Men nu har utan lagen en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, för alla som tror. Ty här finns ingen skillnad." Rom 3:20-22.

I den första delen av detta uttalande visar aposteln den roll som lagen spelar i problemet med rättfärdiggörelse. "Genom lagen ges *insikt* om synd." Insikt om synd, inte *befrielse* från synd. Lagen pekar ut synden. Genom att göra det förklarar den att hela världen är skyldig inför Gud. Rom kap 3. Men lagen kan inte befria från synd. Inga ansträngningar som syndaren gör för att lyda lagen kan stryka ut hans skuld eller ge honom Guds rättfärdighet.

Paulus förklarar att denna rättfärdighet kommer "genom Jesu Kristi tro ... vilken Gud har ställt fram som ett försoningsoffer genom tron, i hans blod, för att visa sin rättfärdighet, eftersom Gud genom sitt tålamod hade lämnat de tidigare begångna synderna ostraffade." Rom 3:22-25 (Reformationsbibeln).

Det är genom tro på Kristi blod som alla den troendes synder stryks ut, och Guds rättfärdighet tillräknas honom i deras ställe. O, vilken underbar uppgörelse! Vilken manifestation av gudomlig kärlek och nåd. Här står en man som är född i synd. Som Paulus säger, han är uppfylld "av allt slags orättfärdighet". Hans arv av ondska är det värsta tänkbara. Hans omgivning är den sämsta som onda människor känner till. På något sätt når Guds kärlek, som lyser från Golgatas kors, den mannens hjärta. Han ger efter, ångrar sig, bekänner och gör genom tro anspråk på Kristus som sin Frälsare. I det ögonblick han gör det accepteras han som Guds barn. Alla hans synder är förlåtna och hans skuld utstruken. Han räknas som rättfärdig och står accepterad och rättfärdiggjord inför den gudomliga lagen. Och denna förunderliga och mirakulösa förändring kan ske på en kort stund. *Detta är rättfärdiggörelse genom tro.*

Efter att ha gjort dessa tydliga och kraftfulla uttalanden om hur man blir gjord rättfärdig, illustrerar aposteln den sanning han förklarat med ett konkret fall. Han tar Abrahams erfarenhet som exempel.

"Vad ska vi då säga att Abraham, vår far, har uppnått efter köttet?" Rom 4:1 (Reformationsbibeln). Vi förstår vad han tänker svara, och säger: Abraham har vunnit rättfärdighet. Men hur – med vilken metod? Paulus berättar för oss: "Om Abraham förklarades rättfärdig (räknades som rättfärdig) på grund av gärningar, då har han något att berömma sig av - men inte inför Gud." Rom 4:2. Att Abraham skulle ha blivit rättfärdig *genom gärningar* är ett förslag, en idé – *om* något sådant var möjligt. Är det sättet som man kan nå rättfärdighet på? "Vad säger Skriften? Abraham trodde Gud, och det (hans tro) räknades honom till rättfärdighet." Rom 4:3. Detta uttalande slår för evigt fast hur Abraham fick Guds rättfärdighet. Det var *inte genom gärningar. Det var genom tro.*

Abrahams sätt är det enda sättet

Efter att ha besvarat frågan om hur Abraham försäkrade sig om Guds rättfärdighet går Paulus vidare för att visa att det är det enda sättet på vilket någon människa kan bli rättfärdig.

"Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet." Rom 4:5.

Vilken godhet! Vilket stort medlidande! Herren, som är "rättfärdig i alla sina vägar" erbjuder sin egen fullkomliga rättfärdighet till varje fattig, svag, hjälplös och hopplös

syndare som vill tro på det som han säger. Vi läser igen: *"Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet."*

Denna väg till rättfärdighet är så viktig, så fundamental, att aposteln fortsätter genom hela detta kapitel att upprepa, repetera och understryka för alla, det som han har gjort så tydligt med några få ord. Här följer några av hans uttalanden:

"Därför prisar också David den människa salig, som Gud tillräknar rättfärdighet utan gärningar." Rom 4:6

"Vi säger ju att tron räknades Abraham till rättfärdighet." Rom 4:9

"Han var övertygad om att vad Gud hade lovat, det var han också mäktig att hålla. Därför räknades det honom till rättfärdighet." Men dessa ord "det räknades honom till rättfärdighet" skrevs inte bara för hans skull utan även med tanke på oss. Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses (rättfärdighets) skull." Rom 4:21-25.

Detta klara och tydliga uttalande uppenbarar vägen från synd, skuld och fördömelse till rättfärdighet och befrielse från fördömelse och död, för varje förlorad människa i alla tider. Alla andra uttalanden i skriften stämmer överens med detta, när det gäller det stora problemet om hur man blir rättfärdiggjord.

De tre orden "rättfärdighet genom tro" uttrycker den mest underbara uppgörelse som finns i denna materiella värld, som det mänskliga förståndet kan fatta. De uttrycker den största gåvan som Gud, ur sitt oändliga överflöd, kunde ge människan. Den stora sanning som uttrycks genom denna fras på tre ord, har miljoner människor genom tiderna studerat, förklarat och glatt sig åt, och den är fortfarande föremål för det mest upphöjda intresse och betydelse för mänskligheten.

När vi ser tillbaka på dessa uttalanden finner vi:

Guds lag kräver rättfärdighet av alla som är under dess jurisdiktion. Men genom överträdelse har alla gjort sig själva oförmögna att åstadkomma den rättfärdighet som lagen kräver. Vad ska syndaren då göra? Hans överträdelse av Guds lag har gjort honom orättfärdig. Det har gjort att han är fördömd genom den lagen. Eftersom han är fördömd måste han ta straffet för sin överträdelse. Straffet är döden. Han har en skuld som kräver hans liv. Han är under en fördömelse som han aldrig kan ta bort. Han står inför ett straff som han aldrig kan undkomma. Vad kan han göra? Finns det någon väg ut ur denna mörka och hopplösa situation? Ja, det finns det.

"Men nu har utan lagen en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, för alla som tror." Rom 3:21, 22.

Detta avslöjar hur vi kan möta lagens krav, och fastställer med eftertryck att det enda sättet att göra det är genom tro. För det naturliga, oupplysta sinnet, är lösningen på detta problem ett mysterium. Lagen kräver lydnad. Den kräver rättfärdiga gärningar i det dagliga livet. Hur kan sådana krav uppfyllas genom tro istället för gärningar? Svaret ges klart och tydligt: *"Utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus, vilken Gud har ställt fram som ett försoningsoffer genom tron, i hans blod, för att visa sin rättfärdighet, eftersom Gud genom sitt tålmod hade lämnat de tidigare begångna synderna ostraffade."* Rom 3:24-25 (Reformationsbibeln).

Vilken fantastisk lösning på syndens fruktansvärda problem! Bara vår oändlige, allvetande och godhjärtade Fader kunde och ville ge oss en sådan lösning. Bara inspirerade skrifter kunde uppenbara den. Och detta sätt att göra en syndare rättfärdig finns bara i Kristi fläckfria evangelium.

"Genom *tro* kan han (syndaren, som har handlat så fruktansvärt illa mot Gud och syndat mot honom) komma till Gud med Kristi förtjänster, och Herren sätter upp sin Sons lydnad på syndarens konto. Kristi rättfärdighet accepteras istället för människans misslyckande." Review and Herald, 4 november 1890.

Kristus kom till denna värld som vår Återlösare. Han kom som vår ställföreträdare. Han tog vår plats i striden med Satan och synden. Han blev frestad på alla sätt som vi frestas, men syndade aldrig. Han älskade rättfärdighet och hatade ondska. Hans liv i fullständig lydnad uppfyllde lagens strängaste krav. Och det märkliga och fantastiska är att Gud accepterar Kristi rättfärdighet i stället för vårt misslyckande, vår orättfärdighet!

I denna gudomliga överenskommelse, "tar Gud emot, förlåter och rättfärdiggör... och älskar honom (syndaren) så som han älskar sin son." (Review and Herald, 4 november 1890.) Inte konstigt att Paulus förkunnade för hela världen att det var Kristi kärlek som tvingade honom i hans svåra arbete, och att han räknade det som en stor förmån och glädje att förlora allt, för att han skulle kunna vinna Kristus och stå klädd i hans rättfärdighet, som tillräknas syndaren genom tro.

Så beskrivs precis *hur* tro tar gärningars plats och räknas som rättfärdighet. Denna underbara sanning borde vara mycket kär för varje troende, och den måste bli en personlig erfarenhet. Den borde göra det möjligt för oss att sluta med våra egna gärningar, ansträngningar och strider, och komma in i lugn, tillitsfull och levande tro på Kristi förtjänster, lydnad och rättfärdighet. Vi kan presentera dem för Gud istället för våra egna misslyckanden. Vi borde med glädje ta emot den förlåtelse och rättfärdighet som vi blivit lofvade, och vi borde nu uppleva den frid och glädje som en sådan fantastisk uppgörelse kan ge oss i hjärtat.

"Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus." Rom 5:1.

Många har gått vilse på vägen

Så märkligt och så sorgligt att denna enkla och vackra väg till rättfärdighet verkar så svår för det naturliga, köttsliga hjärtat att hitta och acceptera! Det var en stor sorg för Paulus att Israel, hans biologiska fränder, så fullständigt gick vilse på vägen. Han sa: "Israel däremot, som strävade efter att uppfylla den lag som ger rättfärdighet, har inte nått fram till den lagen. Varför? Därför att de inte sökte rättfärdigheten av tro, utan tänkte sig kunna vinna rättfärdigheten genom gärningar." Rom 9:31-32.

Å andra sidan, "hedningarna, som inte strävade efter rättfärdighet, vann rättfärdigheten, den rättfärdighet som kommer av tro." Rom 9:30.

Och nu avslöjar aposteln den verkliga orsaken till Israels misslyckande: "De känner inte *rättfärdigheten från Gud utan strävar efter att upprätta sin egen rättfärdighet* och har inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud. Ty Kristus är lagens slut (den som lagen pekar på), till rättfärdighet för var och en som tror." Rom 10:3, 4.

Till sist avslutar aposteln sin genomgång av detta storslagna ämne med dessa övertygande ord: "Vad säger den då? Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta, nämligen trons ord som vi predikar. Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst." Rom 10:8-10.

"Rättfärdighet genom tro" är inte en *teori*. Folk kan ha en teori om den, och samtidigt "känner (de) inte rättfärdigheten från Gud utan strävar efter att upprätta sin egen rättfärdighet." "Rättfärdighet genom tro" är en överenskommelse, *en upplevelse*. Det är att överlämna sig åt "Guds rättfärdighet." Det är en förändrad ställning inför Gud och hans lag. Det är en regeneration, en ny födelse. Utan denna förändring finna inget hopp för syndaren,

för han kommer att förbli fördömd av Guds oföränderliga, heliga lag. Dess fruktansvärda straff kommer fortfarande att hänga över hans huvud.

Så viktigt det verkar då, att vi genom en tydlig och säker erfarenhet får veta att denna stora och livsviktiga överenskommelse som kallas "rättfärdighet genom tro" har genomförts i våra hjärtan och liv genom Guds kraft. Först då kan vi verkligen be Herrens bön, och säga "Vår fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat." (B2000)

"Detta namn blir helgat av änglarna i himlen, av invånarna i världar som inte fallit. När du ber, "Låt ditt namn bli helgat" ber du att det ska bli helgat i denna värld, helgat i dig. Gud har erkänt dig inför människor och änglar som sitt barn. Be att du inte ska vanhelga "det sköna namn som har nämnts över er." Gud sänder dig ut i världen som sin representant. I varje handling i livet ska du uppenbara Guds namn. Denna bön uppmanar dig att äga hans karaktär. Du kan inte helga hans namn, du kan inte representera honom för världen, om du inte representerar själva Guds liv och karaktär i ditt liv och din karaktär. Det kan du bara göra genom att ta emot Kristi nåd och rättfärdighet." - Thoughts From the Mount of Blessing, sid 158

Kapitel 2 – Ett enormt viktigt budskap

År 1888 kom ett mycket uttryckligt budskap till Sjundedags adventistsamfundet, som var ämnat att väcka dem. Det kallades då för "budskapet om rättfärdighet genom tro". Både själva budskapet och det sätt som det kom på, gjorde ett djupt och bestående intryck på pastorernas och folkets sinnen, och tidens gång har inte raderat det intrycket från minnet. Än idag är många av dem som hörde budskapet när det kom, djupt intresserade och bekymrade över det. Under alla dessa år har de varit fast övertygade om, och hoppats, att en dag kommer detta budskap att få en framskjuten plats bland oss, och att det ska utföra det renande och pånyttfödande verk i församlingen som de tror att Herren sände det för att åstadkomma.

Bland de inflytanden som har lett till denna övertygelse är det gudomliga vittnesbörd som gavs angående förkunnelsen av budskapet om rättfärdighet genom tro, när det framfördes vid den generalkonferens som hölls i staden Minneapolis i Minnesota, året 1888. Från första början satte Profetians Ande sitt godkännande sigill på budskapet och dess presentation då. Med de allra klaraste och tydligaste ord blev vi upplysta om att Herren ledde och drev människor att förkunna detta tydliga budskap om rättfärdighet genom tro. Om den minnesvärda konferensen och de män som förkunnade det specifika budskapet förklaras det:

"Herren sände i sin stora nåd ett mycket dyrbart budskap till sitt folk ... Detta budskap skulle göra den upplyfte Frälsaren, offret för hela världens synder, mer framträdande för världen. Det framställde rättfärdiggörelse genom tro på Borgensmannen. Det inbjöd folket att ta emot Kristi rättfärdighet, som visar sig genom lydnad för alla Guds bud. Många hade förlorat Jesus ur sikte. De behövde få blicken riktad på hans gudomliga person, hans förtjänster och hans oföränderliga kärlek till människosläktet. All makt har lagts i hans händer, för att han ska kunna ge rika gåvor till människorna, och skänka den ovärderliga gåvan, sin egen rättfärdighet, till den hjälplösa människan. Detta är det budskap som Gud befallde skulle förkunnas för världen. Det är den tredje ängels budskap, som ska förkunnas med hög röst, och följas av den helige Andes utgjutande i rikt mått." – Testimonies to Ministers, sid 91, 92

Varje mening i detta innehållsrika uttalande är värd att studeras mycket noggrant. Låt oss kortfattat analysera det:

1. *Ett mycket dyrbart budskap* - "Herren sände i sin stora nåd ett mycket dyrbart budskap till sitt folk."
2. *Syftet* - "Detta budskap skulle göra den upplyfte Frälsaren, offret för hela världens synder, mer framträdande för världen."
3. *Innehållet* -
 - a. "Det framställde rättfärdiggörelse genom tro på Borgensmannen."
 - b. "Det inbjöd folket att ta emot Kristi rättfärdighet, som visar sig genom lydnad för alla Guds bud."
4. *Behovet* -
 - a. "Många hade förlorat Jesus ur sikte."
 - b. "De behövde få blicken riktad på hans gudomliga person, hans förtjänster och hans oföränderliga kärlek till människosläktet."
5. *Hjälpmedlen* -
 - a. "All makt har lagts i hans händer"
 - b. "För att han ska kunna ge rika gåvor till människorna"
 - c. "Skänka den ovärderliga gåvan, sin egen rättfärdighet, till den hjälplösa människan."
6. *Omfattning* - "Detta är det budskap som Gud befallde skulle förkunnas för världen."
7. *Vad det verkligen är* - "Det är den tredje ängelns budskap, som ska förkunnas med hög röst, och följas av den helige Andes utgjutande i rikt mått."

Det är svårt att förstå hur det kunde uppstå något missförstånd eller osäkerhet om den himmelska bekräftelsen av detta budskap. Det sägs tydligt att Herren sände budskapet, och att han ledde de mäns tankar som var så fångslade av det och som förkunnade det med sådant allvar.

Vi ska hålla i minnet nu att den kurs som budbärarna tog under senare år inte har något att göra med det tydliga uttalandet, som ofta upprepats, att de var ledda av Herren att förkunna denna grundläggande sanning i evangeliet för hans folk vid den speciella tidpunkten.

Det var inte Guds syfte att bara presentera detta budskap om rättfärdighet genom tro för församlingen. Det skulle förkunnas för *världen*. Och slutligen, det förklaras vara "den tredje ängelns budskap, som ska förkunnas med hög röst, och följas av den helige Andes utgjutande i rikt mått." Det är tydligt att tillämpningen av detta budskap inte var begränsad till tiden för konferensen i Minneapolis, utan att dess tillämpning sträcker sig till tidens slut, och således har större betydelse för församlingen nu än det kunde ha 1888. Ju närmare vi kommer Guds stora dag, desto mer akut kommer behovet av det själsligt renande verket att vara, som budskapet sändes för att utföra. Vi har alla skäl att på nytt, och mer helhjärtat studera och förkunna detta budskap.

Guds budskap och hans försyn är alltid fyllda av mening. De är alltid nödvändiga för att åstadkomma det speciella arbete som de är förknippade med. Han förordnar dem för att nå sina syften. De kan inte åsidosättas. De kan inte misslyckas. Förr eller senare kommer de att bli förstådda, accepterade och få sin rätta plats. Därför måste vi förvänta oss att budskapet om rättfärdighet genom tro, som så tydligt gavs till församlingen år 1888, kommer att få en framskjuten plats i det avslutande skedet, för den stora rörelsen som vi är förknippade med.

Kapitel 3 – Förberedande budskap

Bibelns redogörelse för hur Gud behandlade sitt folk är full av mycket användbara instruktioner till den sista församlingen, återstoden. Den visar att genom århundradena har han bara haft ett oförändrat, evigt syfte. Han har inte låtit något kullkasta det syftet. Under alla kriser och händelser som uppstått har han haft kontrollen. Han har förutsett faror som lurat längs vägen, och har sånt varningar till sitt folk för att bevara och skydda dem. När de har behövt budskap för att väcka, inspirera och pånyttföda dem har han låtit budbärare uppstå för att bära fram budskapet. Det stora uttåget från Egypten till Kanan, berättelsen om Samuel och Israel, om David och kungariket som han var utvald till att upprätta, och om Jeremias tragiska upplevelser i Juda rike, dess fall och fångenskapen – alla dessa berättelser illustrerar detta.

I berättelserna om dessa stora kriser ser vi att Guds budskap till folket hade en dubbel tillämpning. *Först* pekade de ut de bedrägerier som hans folk höll på att ledas in i, och varnade dem för de allvarliga konsekvenserna som skulle följa om de inte vände åter till honom. *Sedan* uppenbarade de mycket tydligt vad som behövdes för att hjälpa dem, och försäkrade dem om att han inte bara skulle fylla alla deras behov, utan också inspirera dem och ge dem kraft att ta emot hjälpen som erbjöds, om de bara ville välja den helhjärtat. Herren saknade inte förmåga att möta varje bedrägeri och fara som Satan använde för att försöka ödelägga folket och Guds verk.

Händelserna och upplevelserna som var förknippade med att budskapet om rättfärdighet genom tro gavs år 1888, har slående likheter med den erfarenhet som Guds folk förr i tiden hade. Vi gör väl i att noga begrunda Profetians Andes budskap som gavs strax före konferensen i Minneapolis 1888.

Budskapet 1887

Vittnesbörden från Profetians Ande som togs emot under året 1887 varnade för fara. De angav åter och åter något specifikt ont, en villfarelse som församlingen höll på att falla för. Villfarelsen pekades ut som ett fatalt misstag att glida in i formalism, att ersätta hjärtats upplevelse som enbart kommer genom gemenskap med Jesus Kristus vår Herre, med former, ceremonier, doktriner, metoder och aktiviteter. Under hela året framhävdes denna specifika fara för pastorerna och för folket genom budskap som publicerades i *Review and Herald*. För att vi bättre ska inse allvaret i situationen vid denna tid och bättre förstå varningarna, citerar vi några få stycken och anger datum för publiceringen:

1. "Det är möjligt att vara en formell, halvhjärtad troende, och ändå befinnas vara för lätt, och förlora det eviga livet. Det är möjligt att tillämpa några av bibelns befallningar och bli betraktad som en kristen, men ändå gå under eftersom man saknar de grundläggande egenskaperna som utgör en kristen karaktär." – *Review and Herald*, 11 januari 1887.
2. Två veckor senare förklarade ett annat budskap: "Att iaktta yttre former kommer aldrig att täcka de stora bristerna i den mänskliga själen. Att bara bekänna Kristus är inte en tillräcklig förberedelse för att bestå i domen." – *Review and Herald*, 25 januari 1887.
3. Tre veckor senare kom följande tydliga uttalande: "Det är för mycket formalism i församlingen. Människor går under i brist på ljus och kunskap. Vi borde ha en sådan förbindelse med Ljusets Källa att vi kan vara kanaler för ljus till världen ... De som bekänner sig vara ledda av Guds ord kan vara bekanta med bevisen för sin tro, och ändå vara som det pretentiösa fikonsträdet, som skyltade med sin

grönska inför världen, men som saknade frukt när det undersöktes av Mästaren.” – Review and Herald, 15 februari 1887.

4. Två veckor senare kom ett annat budskap med liknande innebörd: ”Herren Jesus uttryckte tydligt på Oljeberget, att ”eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta.” Han talar om en grupp som har fallit från ett upphöjt tillstånd av andlighet. Måtte sådana yttranden påverka våra hjärtan med allvarlig och rannsakande kraft... Vi upprätthåller en formell kretsgång av religiöst tjänande, men var finns Jesu kärlek? Andligheten håller på att dö... Borde vi inte tillmötesgå Guds Andes syfte? Borde vi inte ägna oss mer åt praktisk gudsfruktan, och mycket mindre åt mekaniska arrangemang?” – Skrivet 1 mars 1887, publicerat i ”Testimonies” vol 5, sid 538, 539.

Åter och åter under hela året fortsatte budskap att komma som talar om för oss att formalism höll på att komma in i församlingen, att vi litade för mycket på former, ceremonier, teorier, mekaniska arrangemang och en lång rad av aktiviteter. Dessa budskap var naturligtvis sanna, och de borde ha gjort ett djupt intryck. Men formalism är mycket bedräglig och fördärlig. Det är det dolda undervattensskär som församlingen under århundraden så ofta har varit nära att lida skeppsbrott på. Paulus varnar oss för att ”ett sken av gudsfruktan” utan Guds kraft, kommer att vara en av farorna i de sista dagarna, och uppmanar oss att vända oss bort från denna bedrägliga och förtrollande företeelse. Åter och åter, och genom olika kanaler, sänder Gud varningar till sin församling för att de ska undkomma formalismens fara.

Det var precis detta farliga bedrägeri som Profetians Ande gav upprepade varningar för under 1887, och det var för att rädda oss från dess fulla konsekvenser som budskapet om rättfärdighet genom tro sändes till oss.

Denna rörelse kommer från Gud. Den kommer att segra på ett underbart sätt. Dess organisation har utformats av himlen. Dess olika avdelningar är som hjul inuti hjul, alla skickligt sammanlänkade. Men de är ofullständiga och bristfälliga utan Anden inuti hjulen, som ger kraft och snabba resultat. Dessa hjul består av män och kvinnor. Gud döper män och kvinnor snarare än rörelser, och när människor tar emot Andens kraft i sina liv, då rör sig det underbara maskineriet snabbt framåt i det uppdrag det fått. Detta måste förverkligas individuellt innan det kan förverkligas kollektivt. Så fullständigt beroende vi är då, av det som Gud tillhandahåller.

Men varningarna för att låta teorier, former, aktiviteter och organisationsmaskineriet ersätta verklig tro, kom inte ensamma. Tillsammans med dessa varningar kom ett rakt, kraftfullt och tydligt budskap som talade om exakt vad som borde göras för att rädda oss från den situation som vi höll på att glida in i. Hela budskapet kan inte återges här på grund av dess omfattning. Men några få utdrag kommer att ge en uppfattning om dess allvarliga innehåll, och om det hopp som det framhöll för församlingen om man lydde instruktionerna.

Det största och mest angelägna behovet

”En väckelse av verklig gudsfruktan bland oss är det största och mest angelägna av alla våra behov. Att söka detta borde vara vårt främsta arbete. Vi måste uppriktigt anstränga oss för att få Herrens välsignelse, inte för att Gud är ovillig att utgiuta sin välsignelse över oss, utan för att vi är oförberedda på att ta emot den... Det finns personer i församlingen som inte är omvända, och som inte vill förenas i uppriktig, segrande bön. Vi måste engagera oss i arbetet var och en individuellt. Vi måste be mer och prata mindre. Ondskan överflödar och folk måste undervisas så att de inte nöjer sig med ett sken av gudsfruktan utan anden och kraften...

Vi har mycket mer att frukta inifrån än utifrån. Hindren för styrka och framgång är mycket större från församlingen själv än från världen...

Det finns inget som Satan fruktar så mycket som att Guds folk ska öppna vägen genom att undanröja alla hinder, så att Herren kan utgjuta sin Ande över en tynande kyrka och en församling som inte vill ångra sig. Om Satan fick som han ville skulle det aldrig komma en ny väckelse, varken stor eller liten, till tidens slut. Men vi är inte okunniga om hans knep. Det är möjligt att motstå hans makt. När vägen är beredd för Guds Ande, då kommer välsignelsen. Satan kan inte hindra välsignelsens skurar att falla över Guds folk, lika litet som han kan stänga himlens fönster så att det inte kan regna på jorden. Onda män och demoner kan inte hindra Guds verk, eller utestänga hans närvaro från hans folks samlingar, om de med underdåniga och ångerfulla hjärtan vill bekänna och lägga bort sina synder, och i tro göra anspråk på hans löften. Varje frestelse, varje skadligt inflytande, oavsett om det sker öppet eller hemligt, kan vi motstå framgångsrikt, "Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot"...

"Hurdant är vårt tillstånd i denna skrämmande och allvarliga tid? Tyvärr härskar stolt-het i församlingen, hyckleri, bedrägeri, kärlek till fina kläder, ytlighet, nöjen och längtan efter högsta positionen! Alla dessa synder har förmörkat tankarna, så att man inte har uppfattat eviga ting" ... – Review and Herald, 22 mars 1887.

Vilket allvarligt budskap, men ändå så fullt av ömsinta och användbara råd! Vilket hopp som presenteras för församlingen, om hon bara vill bry sig om det! Så sorgligt att detta mäktiga budskap föll i glömska i Reviews arkiv, och låg begravt där så länge! Är det inte dags att åter tydligt och kraftfullt göra församlingen uppmärksam på detta tydliga budskap, liksom Esra tog fram Moses bortglömda lagbok och läste för Israel de instruktioner som den innehöll?

Botemedlet som ska användas

I slutet av året kom ett budskap som tydligt och klart pekade ut det enda botemedlet mot det onda, som så allvarligt och vid upprepade tillfällen hade presenterats för oss under hela det gångna året. Det botemedlet, får vi veta, är förening med Kristus Jesus, Herren.

"Det är stor skillnad mellan låtsad förening och en verklig förbindelse med Kristus genom tro. Att bekänna religion placerar människor i församlingen, men det bevisar inte att de har en levande förbindelse med den levande vinstocken... När denna nära förbindelse ingås, då läggs våra synder på Kristus och hans rättfärdighet tillräknas oss. Han blev gjort till synd för vår skull, för att vi skulle kunna göras till Guds rättfärdighet i honom. Ondskans makt är så nära förknippad med den mänskliga naturen att ingen människa kan besegra den, utom genom att vara förenad med Kristus. Genom denna förening tar vi emot moralisk och andlig kraft. Om vi har Kristi Ande kommer vi att bära rättfärdighetens frukt... En förening med Kristus genom levande tro är bestående. Alla andra föreningar måste upphöra. Kristus valde oss först och betalade ett oändligt pris för att friköpa oss, och den som är verkligt troende väljer Kristus först och sist, och som den bäste i allt. Men denna förening kostar oss något. Det är en relation med fullständigt beroende, som en stolt varelse ska ingå. Alla som ska ingå denna förening måste känna sitt behov av Kristi försonande blod. De måste få ett nytt hjärta. De måste låta sin egen vilja underkastas Guds vilja. Det kommer att bli en kamp för att övervinna yttre och inre hinder. Vi måste utföra ett smärtsamt arbete med att frigöra oss, samtidigt som vi ska arbeta med att binda oss. Stolthet, själviskhet, fåfänga, världslighet – synd i alla dess former – måste övervinnas, om vi ska förenas med Kristus. Orsaken till att många tycker att det kristna livet är så bedrövligt svårt, och att de är så nyckfulla och så ombytliga, är att de försöker binda sig till Kristus

utan att först frigöra sig från dessa omhuldade avgudar.” – Review and Herald, 13 december 1887.

Detta budskap tar oss in i själva hjärtat av evangeliet – förening med Kristus. Ingen kan övervinna synd utom genom denna förening. Genom förening med Kristus läggs våra synder på honom, och hans rättfärdighet tillräknas oss. Detta är *verklighet*, inte något skenbart eller några ceremonier. Det handlar inte om medlemskap i församlingen, eller om att intellektuellt instämma i teorier och dogmer. Förening med Kristus är en tillfredsställande verklighet, när det gäller allt som tillhör det kristna livet. I detta ligger vår trygghet. Det var vårt stora behov 1887, och för att leda oss in i den erfarenheten sände Herren budskapet om rättfärdighet genom tro.

Budskapen 1888

När vi kommer in i året 1888 fortsatte de tydliga och läkande budskapen som började 1887. De växte i klarhet och kraft, som vi kommer att se. Den sanna vägen presenteras tydligt, den enda väg som ger verklig uppriktighet, insikt om verkligheten och seger. Denna sanna väg går genom gemenskap med vår uppståndne Herre. Lägg märke till följande ord:

Den enda sanna vägen

”Utan Jesu närvaro i hjärtat är religiöst tjänande bara död, kall formalism. Längtan efter att vara tillsammans med Gud upphör snart när Guds Ande såras så att han lämnar oss. Men när Kristus är härlighetens hopp i oss, då instrueras vi hela tiden att tänka och handla med hänsyn till Guds ära.” – Review and Herald, 17 april 1888.

”Vi borde studera vår Frälsares liv, för han är människors enda fullkomliga förebild. Vi borde begrunda det oändliga offret på Golgata, och betrakta syndens oerhörda syndighet och lagens rättfärdighet. Du kommer att bli starkare och ädlare av att koncentrerat studera återlösningens tema. Din förståelse av Guds karaktär kommer att fördjupas, och med hela frälsningsplanen tydligt definierad i ditt sinne kommer du att bättre kunna fullgöra ditt gudomliga uppdrag. Utifrån en djup övertygelse kan du då vittna för människor om lagens oföränderliga karaktär, som manifesteras i Kristi död på korset, syndens elakartade natur och Guds rättfärdighet när han rättfärdiggör den troende i Jesus, under förutsättning att han i framtiden lyder den författning som är grunden för Guds styre i himlen och på jorden.” – Review and Herald, 24 april 1888.

Vår Frälsare, hans försonande offer för oss, syndens elakartade natur, Kristi rättfärdighet som man kan ta emot genom tro – genom allvarligt begrundande och fullständigt accepterande av dessa livsviktiga sanningar i evangeliet, finner vi förlåtelse, rättfärdiggörelse, frid, glädje och seger.

Ett skrämmande budskap

Efter att den enda sanna vägen pekats ut kom ett skrämmande budskap som måste ha utformats av Herren för att hans folk skulle inse sin fara och snabbt slå in på en säker väg:

”Denna allvarliga fråga borde ställas av varje medlem i våra församlingar: Hurdant är vårt tillstånd inför Gud, som Jesu Kristi bekännande efterföljare? Lyser vårt ljus med klara, stadiga strålar? Har vi, som ett folk, på allvar överlämnat oss åt Gud och bevarat vår förening med ljusets Källa? Är inte symtomen på förfall och orenhet plågsamt synliga mitt i kristna församlingar idag? Andlig död har kommit över det folk som borde visa liv och nit, renhet och helgelse, genom den mest uppriktiga hängivenhet för sanningens sak. Fakta om det verkliga tillståndet hos det folk som bekänner sig till Gud, talar högre än deras bekännelse, och gör det uppenbart att någon makt har kapat trossen som förankrade dem

vid den Eviga Klippan, och att de nu driver ut till havs, utan karta eller kompass." – Review and Herald, 24 juli 1888.

Någon makt, sägs det, har kapat trossen som förankrade dem vid den Eviga Klippan, och dess medlemmar drev ut till havs utan karta eller kompass. Vilken situation kan vara mer alarmerande än denna? Kan det ges något mer övertygande skäl, för att visa vårt behov av att helhjärtat vända oss till honom som är den ende som kan hålla oss stadigt fast?

Tillbaka till en säker förankring

Därefter kom ett meddelande som berättade exakt vad som var nödvändigt för att reparera trossen som fienden hade kapat, och på så sätt ge oss tillbaka en säker förankring. Läs noga:

"Det räcker inte att bara vara bekant med sanningens argument. Du måste möta människor genom det liv som finns i Jesus. Ditt arbete kommer att bli riktigt framgångsrikt om Jesus är med dig, för han har sagt, "Utan mig kan ni ingenting göra." Jesus står och knackar, knackar på era hjärtans dörr, och ändå, trots allt detta säger somliga människor hela tiden, "Jag kan inte finna honom." Varför inte? Han säger "Jag står här och knackar." Varför öppnar ni inte dörren och säger, "Kom in käre Herre"? Jag är så glad över dessa enkla anvisningar om hur man finner Jesus. Om det inte vore för dem skulle jag inte veta hur jag skulle hitta honom, vars närvaro jag längtar efter så mycket. Öppna dörren nu, och töm själens tempel på alla köpare och säljare, och bjud Herren att komma in. Säg till honom, "Jag vill älska dig av hela min själ. Jag vill göra rättfärdighetens gärningar. Jag vill lyda Guds lag." Då kommer du att känna Jesu fridfulla närvaro." – Review and Herald, 28 augusti 1888.

Det förberedande budskapets höjdpunkt

Bara några få veckor innan generalkonferensen samlades i Minneapolis sände Herren följande budskap, som en imponerande höjdpunkt på alla instruktioner som hade getts om detta stora ämne månad efter månad under nästan två år:

"Vad är evangeliets förkunnarens arbete? Det är att dela sanningens ord på rätt sätt, inte att uppfinna ett nytt evangelium, utan att rätt dela det evangelium som redan har anförtratts dem. De kan inte förlita sig på att upprepa gamla predikningar för sina församlingar, för dessa förberedda föreläsningar kanske inte passar situationen eller folkets behov. Det finns ämnen som är sorgligt försummade, som man borde ägna mycket tid åt. Vårt budskap borde huvudsakligen handla om Jesu Kristi liv. Koncentrera er på Kristi förödmjukelse, självuppooffring, saktmod och ödmjukhet, för att stolta och själviska hjärtan ska kunna se skillnaden mellan sig själva och Mönstret, och kunna ödmjuka sig. Visa era åhörare hur Jesus sänkte sig för att rädda den fallna människan. Visa dem att han som var deras borgensman måste ta på sig mänsklig natur, och bära den genom mörkret och under den fruktansvärda förbannelsen från hans Fader, på grund av människans överträdelse av Guds lag, för Frälsaren var som en människa.

Beskriv, om det är möjligt med mänskligt språk, Guds Sons förödmjukelse, och tro inte att du har nått höjdpunkten när du ser honom byta ljusets och härlighetens tron som han hade tillsammans med Fadern, mot mänsklighet. Han kom från himlen till jorden, och medan han var på jorden bar han Guds förbannelse som en borgensman för den fallna mänskligheten. Han var inte tvungen att göra det. Han valde att bära Guds vrede, som människan hade dragit på sig genom att inte lyda den gudomliga lagen. Han valde att utvärda det grymma hånet, förlöjligande, piskstraffet och korsfästelsen. "Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden," men det sätt han dog på kom som en överraskning för universum, för det var "döden på korset." Kristus var inte okänslig för skam och vanära. Han plågades svårt av allt detta. Han kände det så

mycket djupare och starkare jämfört med hur vi kan lida, som hans natur var mer upphöjd, ren och helig än den syndiga mänsklighetens som han led för. Han var himlens Majestät. Han var jämlik med Fadern. Han var änglahärens befälhavare, ändå dog han den död som framför alla andra var förknippad med skam och förakt, för människans skull. O, om människor kunde inse detta i sina stolta hjärtan! O, om de kunde sätta sig in i förlossningens innebörd, och försöka lära sig Jesu saktmod och ödmjukhet.” – Review and Herald, 11 september 1888.

Denna instruktion är speciellt riktad till pastorer – Israels lärare:

1. De skulle dela sanningens ord korrekt.
2. De skulle inte uppfinna ett nytt evangelium, utan korrekt lägga fram det evangelium som redan hade anförtratts dem.
3. De skulle inte fortsätta att predika sina ”gamla predikningar” för folk, eftersom dessa ”förberedda föreläsningar” kanske inte ”passar situationen eller folkets behov.”
4. De skulle i stor utsträckning tala om ämnen som hade blivit sorgligt försummade.
5. Huvudtemat i deras budskap borde vara Jesu Kristi uppdrag och liv.

Den sista punkten ger en övergripande sammanfattning av detta upphöjda tema – Kristi uppdrag och liv.

I backspegeln

Så här långt efteråt verkar det som om alla dessa direkta, tydliga och allvarliga budskap borde ha gjort ett djupare intryck på alla pastorens sinnen. Det kan tyckas att de borde ha varit helt förberedda att lyssna till och ta till sig det aktuella och inspirerande budskapet om väckelse, reformation och bättring som presenterades så klart och på ett så allvarligt och uppriktigt sätt, genom den budbärare som Herren reste upp för att framföra budskapet. Att bedragna och syndiga hjärtan skulle göra anspråk på Kristi fullkomliga rättfärdighet, var det botemedel som Herren sände. Det var precis vad som behövdes. Vem vet vad resultatet hade blivit för församlingen och Guds sak, om det där budskapet om rättfärdighet genom tro fullständigt och helhjärtat hade tagits emot av alla då? Och vem kan bedöma den förlust som orsakats av att många lät bli att ta emot budskapet? Bara evigheten kommer att uppenbara hela sanningen om detta.

Kapitel 4 – Budskapet som framfördes vid konferensen i Minneapolis

Budskapet om rättfärdighet genom tro lades fram klart och fullständigt vid generalkonferensen som hölls i Minneapolis, Minnesota i november 1888. Det gjordes till det enda huvudämnet i konferensens andaktsdel. Man kan tycka att det borde ha varit väntat att ämnet skulle presenteras, och att man skulle ha förstått att det skulle väcka en omfattande diskussion vid konferensen. Hur som helst, det var vad som skedde.

Budskapet togs inte emot på samma sätt av alla som deltog i konferensen. Faktum är att det var stora åsiktsskillnader bland ledarna beträffande budskapet. Dessa olika åsikter kan grupperas på följande sätt:

Grupp 1 – De som såg stort ljus i budskapet och glatt tog emot det, som trodde att det var en mycket viktig fas av evangeliet, och som kände att det borde betonas starkt i alla ansträngningar som gjordes för att rädda de förlorade. För denna grupp framstod budskapet som hemligheten till ett segrande liv i kampen mot synden, och de ansåg att den viktiga sanningen om att bli gjord rättfärdig genom tro på Guds Son var det mest trängande behovet i den sista församlingen, återstoden, för att förbereda sig för förvandlingen vid Jesu andra ankomst.

Grupp 2 – Det fanns dock några som kände sig osäkra när det gällde denna ”nya lära” som de kallade den. De verkade oförmögna att förstå den. De kunde inte komma fram till en slutsats. Som en konsekvens av det blev de förbryllade och förvirrade. De varken accepterade eller avvisade budskapet vid denna tidpunkt.

Grupp 3 - Men det fanns andra som bestämt motsatte sig att budskapet presenterades. De hävdade att sanningen om rättfärdighet genom tro hade uppmärksammat av vårt folk från början, och att det var sant teoretiskt sett. Därför såg de ingen orsak att betona ämnet så starkt och att lägga så stor tyngd på det, som dess förespråkare gjorde. Dessutom befarade de att den tyngd som man lade på detta ämne om rättfärdighet genom tro, skulle kasta en skugga över de doktriner som hade varit så framstående från början av vårt samfunds historia. Och eftersom de betraktade förkunnandet av dessa särskiljande doktriner som hemligheten till vår rörelses kraft och tillväxt, befarade de att om dessa doktriner överskuggades av någon annan lärosats eller något annat budskap, oavsett vilket, skulle vår sak förlora sin utmärkande karaktär och kraft. På grund av dessa farhågor såg de det som sin plikt att skydda både saken och folket genom att göra beslutsamt motstånd.

Meningsskiljaktigheterna bland ledarna fick allvarliga konsekvenser. Det skapade stridigheter och ett visst avståndstagande som var mycket olyckligt. Men under åren som gått har en längtan och ett hopp stadigt växt fram – ja, en övertygelse – om att en dag kommer budskapet om rättfärdighet genom tro att lysa i hela sin inneboende betydelse och kraft och få full uppmärksamhet. Och under denna tid har missuppfattningar och motstånd försvunnit. Hos många finns nu en stark övertygelse om att detta budskap om rättfärdighet genom tro borde studeras, läras ut och understrykas i den fulla omfattning som dess betydelse kräver.

Ingen fullständig rapport om presentationerna och diskussionerna kring budskapet om rättfärdighet genom tro från konferensen i Minneapolis publicerades. Muntliga rapporter gavs av dem som var närvarande. Men genom skrifter från Profetians Ande som följde efter konferensen, finns information om vad som hände i samband med att budskapet förkunnades och hur det togs emot och även avvisades. Det är nödvändigt att bli bekant med denna inspirerade information för att bättre kunna förstå vår nuvarande situation. Det skulle vara mycket trevligare att kunna stryka några av uttalandena från Profetians Ande, när det gäller attityden hos somliga ledare mot budskapet och budbärarna. Men det kan man inte göra utan att beskrivningen av den situation som utvecklades under konferensen blir ofullständig, och frågan på så sätt mer eller mindre lämnas som ett mysterium.

Källan som budskapet kom ifrån

På grund av den förvirring som motståndet mot budskapet om rättfärdighet genom tro orsakade vid denna tidpunkt, blev det nödvändigt att säkert bekräfta att budskapet kom genom Guds direkta ledning. De uttalanden som följer borde undanröja alla tvivel när det gäller källan till det budskap som presenterades vid konferensen i Minneapolis:

”Budskapet för vår tid – Rättfärdiggörelse genom tro – är ett budskap från Gud. Det bär en gudomlig stämpel, för dess frukt är helighet.” - Review and Herald, 3 september 1889.

"Budskap som bär en gudomlig stämpel har sänts till Guds folk. Kristi härlighet, majestät och rättfärdighet, fyllda av godhet och sanning, har presenterats. Gudomens fullhet i Jesus Kristus har presenterats bland oss med skönhet och behag, för att hänföra alla vars hjärtan inte är tillslutna av fördomar. Vi vet att Gud har verkat bland oss. Vi har sett själar vändas från synd till rättfärdighet. Vi har sett tro uppväckas i de ångerfulla människornas hjärtan." – Review and Herald, 27 maj 1890

Dess blandade mottagande

Som vi tidigare sagt tog somliga som deltog i konferensen i Minneapolis emot budskapet om rättfärdighet genom tro med stor tillfredsställelse. Det var ett livets budskap för dem. Det gav dem en ny uppskattning av Kristus, en ny syn på hans stora offer på korset. Det gav frid, glädje och hopp till deras hjärtan. Det var vad som mest behövdes för att förbereda ett folk för att möta Gud.

Dessa personer återvände till sina församlingar med ny hängivenhet, för att förkunna evangeliet om frälsning från synd och för att hjälpa sina bröder att ta emot Kristi rättfärdighet genom tro, som den uppenbaras i evangeliet. Syster White själv tog mycket aktivt och ivrigt del i detta arbete, och återgav några av sina erfarenheter i Review, exempelvis:

"Vi tackar Herren av hela hjärtat för att vi har dyrbart ljus att presentera för folket, och vi gläder oss åt att vi har ett budskap för denna tid som är den aktuella sanningen nu. Budskapet om att Kristus är vår rättfärdighet har gjort många, många människor lättade, och Gud säger till sitt folk: "Gå framåt." Budskapet till församlingen i Laodicea är passande på vårt tillstånd. Så tydligt deras inställning beskrivs, som tror att de har hela sanningen, som är stolta över sin kunskap om Guds ord, medan dess helgande kraft inte har märkts i deras liv. Guds kärleks glöd saknas i deras hjärtan, men det är just denna glöd som gör Guds folk till världens ljus...

"Under varje möte sedan generalkonferensen har människor ivrigt tagit emot det dyrbara budskapet om Kristi rättfärdighet. Vi tackar Gud för att det finns människor som inser att de behöver något som de inte äger - trons och kärlekens guld, Kristi rättfärdighets vita klädnad, den andliga urskiljningsförmågans ögonsalva. Om du äger dessa dyrbara gåvor kommer den mänskliga själens tempel inte att vara som en vanhelgad helgedom. Bröder och systrar, jag uppmanar er i Jesus Kristus från Nasarets namn, att arbeta där Gud arbetar. Nu är den dag då vi genom Guds barmhärtighet har tillfällen och förmåner." – Review and Herald, 23 juli, 1889.

Åtta månader senare kom dessa ord från hennes penna: "Jag har rest från plats till plats och deltagit i möten där budskapet om Kristi rättfärdighet förkunnades. Jag betraktar det som en förmån att stå sida vid sida med mina bröder, och ge mitt vittnesbörd tillsammans med budskapet för denna tid. Jag såg att Guds kraft följde budskapet överallt där det förkunnades." – Review and Herald, 18 mars 1890.

Om ett möte i South Lancaster skrev hon: "Jag har aldrig sett ett väckelsearbete som gått framåt så grundligt, och ändå varit så fritt från all opassande upphetsning. Man varken övertalade eller inbjöd. Människor uppmanades inte att komma fram, men det fanns en allvarlig insikt om att Kristus inte kom för att kalla rättfärdiga, utan syndare, till bättring. De som hade uppriktiga hjärtan var redo att bekänna sina synder, och att bära frukt till Gud genom bättring och att ställa till rätta så långt det står i deras makt. Det verkade som om vi andades in himlens atmosfär. Änglar svävade verkligen omkring oss. På fredagskvällen började gudstjänsten klockan fem, och den var inte slut förrän klockan nio... Det var många som vittnade om att när de rannsakande sanningarna hade framförts, hade de i ljuset av lagen blivit dömda som överträdare. De hade litat på sin egen rättfärdighet. Nu betraktade de den som smutsiga trasor, i jämförelse med Kristi rättfärdighet, den enda

som är godtagbar inför Gud. Trots att de inte hade varit öppna överträdare, såg de sig själva som moraliskt fördärvade och degenererade i hjärtat. De hade tagit andra gudar istället för sin himmelske Fader. De hade kämpat för att låta bli att synda, men hade förlikt sig på sin egen styrka. Vi borde gå till Jesus precis sådana som vi är, bekänna våra synder, och låta våra hjälplösa själar klamra sig fast vid vår barmhärtiga Frälsare. Detta kuvar hjärtats stolthet och korsfäster jaget.” – Review and Herald, 5 mars 1889

Vilken mäktig väckelse av sann gudsfruktan, vilken återupprättelse av andligt liv, vilken rening från synd, vilket dop i Ande och vilken manifestation av gudomlig kraft att avsluta verket i våra egna liv och i världen, som kunde ha blivit resultatet bland Guds folk, om alla våra pastorer hade gått ut från den konferensen på samma sätt som denna lojala och lydiga Herrens tjänare gjorde!

Motståndet

Så sorgligt, så djupt beklagligt det är att detta budskap om rättfärdighet i Kristus, vid den tidpunkt när det kom skulle mötas av motstånd från uppriktiga och välmenande män i Guds verk! Budskapet har varken tagits emot, förkunnats eller fått den omfattning som det borde ha fått för att förmedla till församlingen de omätliga välsignelser som fanns inlindade i det. Det allvarliga i att utöva ett sådant inflytande antyds i de tillrättavisningar som gavs. Dessa ord av tillrättavisning och förmaning borde begrundas noga nu:

”Gud har rest upp män för att fylla de behov som finns i denna tid, som vill ”ropa för full hals” utan att hålla tillbaka, som vill höja upp sin röst ”som en basun och förkunna för mitt folk dess överträdelse, för Jakobs hus dess synder.” Deras arbete är inte bara att förkunna lagen, utan att predika sanningen för denna tid - Herren vår rättfärdighet...

Men det finns de som inte inser att det är nödvändigt med något särskilt arbete nu. Medan Gud verkar för att väcka folket försöker de att avvända budskapet med varning, tillrättavisning och vädjanden. Deras inflytande tenderar att tysta människors oro och hindra dem från att vakna upp och inse allvaret i denna tid. De som gör detta ger trumpetten en otydlig signal. De borde vara vakna inför situationen, men de har blivit snärjda av fienden. – Review and Herald, 13 augusti 1889.

Lägg märke till den allvarliga anklagelse som följer:

”Du kommer att träffa dem som säger, ”Du är alldeles för uppslukad av detta ämne. Du är för nitisk. Du borde inte sträcka dig efter Kristi rättfärdighet och göra en så stor sak av det. Du borde förkunna lagen.” Som ett folk har vi predikat lagen tills vi är lika torra som Gilboas berg, som varken fick dagg eller regn. Vi måste förkunna Kristus i lagen, och då kommer det att finnas sav och näring i predikningarna, som kommer att bli som mat för Guds svältande flock. Vi får inte förtrösta på våra egna förtjänster alls, utan på Jesus från Nasarets förtjänster.” – Review and Herald, 11 mars 1890.

Lägg också märke till de allvarliga slutsatserna i följande uttalanden:

”Somliga av våra bröder tar inte emot Guds budskap om detta ämne. De verkar vara mer angelägna om att ingen av våra pastorer ska vika av från sitt tidigare sätt att undervisa om de gamla goda doktrinerna. Vi undrar: Är det inte dags att nytt ljus borde komma till Guds folk, för att väcka dem till större uppriktighet och nit? Vi har till stor del förlorat ur sikte de mycket stora och dyrbara löften som vi får i den Heliga Skriften, precis som fienden till all rättfärdighet hade planerat att vi skulle. Han har kastat sin egen mörka skugga mellan oss och vår Gud, för att vi inte ska se Guds sanna karaktär.” – Review and Herald, 1 april 1890.

”Gud har sänt sanningens och rättfärdighetens vittnesbörd till sitt folk, och de uppmanas att lyfta upp Jesus och att upphöja hans rättfärdighet. De som Gud har sänt med ett budskap är bara människor, men vilken karaktär har budskapet som de kommer med?

Kommer du att våga vända dig bort ifrån, eller förakta varningarna, bara för att Gud inte konsulterade dig om vad som var att föredra? Gud kallar människor som vill tala, som vill ropa för full hals utan att hålla tillbaka. Gud har lyft fram sina budbärare för att göra hans arbete i denna tid. Somliga har vänt sig bort från budskapet om Kristi rättfärdighet för att kritisera människor.” – Review and Herald, 27 december 1890.

Låt oss repetera de framträdande punkterna, så vi inte missar kraften i dessa budskap som rannsakar hjärtat:

1. Gud väcker upp människor för att möta behovet vid denna tid.
2. Somliga försökte avleda uppmärksamheten från budskapet, och förhindra ett uppvaknande bland folket.
3. Sådana personer var snärjda av fienden, och gav trumpeten en otydlig signal.
4. Dessa män hävdade att man borde predika om lagen - inte Kristi rättfärdighet.
5. Uppmaningen gäller att förkunna Kristus i lagen.
6. Somliga oroade sig för att man skulle överge det tidigare sättet att predika de gamla goda lärosatserna.
7. Gud reste upp män som skulle förkunna budskapet om rättfärdighet genom tro.
8. Frågan är: ”Kommer du att våga vända dig ifrån, eller förakta varningarna?”
9. Det dubbla resultatet av att avvisa budskapet:
 - a. Andligheten dör.
 - b. Mekanisk, formell bekännelse kommer in.
10. Huvudfrågan: ”Ska detta bedrövliga tillstånd fortsätta?”

Det är verkligen en allvarlig sammanfattning!

Följden av delade åsikter

Splittringen och stridigheterna som uppstod bland ledarna på grund av motstånd mot budskapet om Kristi rättfärdighet, skapade en mycket ogynnsam reaktion. Medlemmarna i allmänhet blev förvirrade, och visste inte vad de skulle göra. Beträffande denna reaktion läser vi:

”Om våra bröder allesammans arbetade tillsammans med Gud skulle de inte tvivla på att budskapet som han har sänt till oss under de senaste två åren är från himlen. Våra unga män ser på våra äldre bröder, och när de märker att de inte tar emot budskapet utan behandlar det som om det inte var viktigt, då påverkar det dem som är okunniga om bibeln att avvisa ljuset. Dessa män som vägrar att ta emot sanningen tränger sig emellan folket och ljuset. Men det finns ingen ursäkt för någon att avvisa ljuset, för det har uppenbarats tydligt. Ingen behöver vara okunnig... Istället för att hålla emot sanningens vagn som dras i uppförsbacke, borde ni arbeta med alla krafter för att skjuta på.” – Review and Herald, 18 mars 1890.

”I nästan två år har vi manat folket att ta emot ljuset och sanningen om Kristi rättfärdighet, och de vet inte om de ska komma och gripa tag i denna dyrbara sanning eller inte. De hindras av sina egna idéer. De släpper inte in Frälsaren.” – Review and Herald, 11 mars 1890.

”Somliga har vänt sig bort från budskapet om Kristi rättfärdighet för att kritisera männen... Man kommer inte att förstå den tredje ängelns budskap. Det ljus som ska lysa upp hela jorden med sin härlighet kommer att kallas falskt ljus, av dem som vägrar att vandra i dess ökande ljus. Det arbete som kunde ha uträttats kommer att lämnas ogjort av dem som avvisar sanningen, på grund av sin otro. Vi vädjar till er som står emot sanningens ljus, att gå ur vägen för Guds folk. Låt ljuset från himlen lysa över dem i klara och stadiga strålar.” – Review and Herald, 27 maj 1890

"Himlen sörjer över den andliga blindheten hos många av våra bröder... Herren har rest upp budbärare, utrustat dem med sin Ande och sagt, "Ropa för full hals, håll ej tillbaka. Hög upp din röst som en basun och förkunna för mitt folk dess överträdelse, för Jakobs hus dess synder." Måtte ingen riskera att ställa sig emellan folket och himlens budbärare. Guds budskap kommer att nå folket, och om det inte fanns någon mänsklig röst som ville förkunna det skulle själva stenarna ropa. Jag uppmanar varje pastor att söka Herren, att lägga bort stolthet, att lägga bort maktstrider och att ödmjuka hjärtat inför Gud. Det är hjärtats kyla och ottron hos dem som borde ha tro, som håller kvar församlingen i kraftlöshet." – Review and Herald, 26 juli 1892.

Vi får inte missa den allvarliga innebörden i dessa ord som författats i himlen. Lagg noga märke till dessa kristallklara uttalanden:

1. Budskapet 1888-90 kom från himlen.
2. Att vissa av de mer erfarna bröderna avvisade budskapet gjorde de yngre männen osäkra och förvirrade.
3. De som avvisade budskapet trängde sig emellan folket och ljuset.
4. Det finns ingen ursäkt. Ljuset har uppenbarats tydligt.
5. Orsaken till att människor är långsamma att gripa tag i den dyrbara sanningen är att de hindras av sina egna idéer.
6. Somliga har valt att vända sig bort från budskapet för att kritisera budbärarna.
7. De som vägrar att vandra i dess ökande ljus kommer att vara oförmögna att förstå den tredje ängels budskap.
8. De som vägrar att vandra i detta himmelska ljus, som ska lysa upp jorden med sin härlighet, kommer att kalla det ett "falskt ljus".
9. Som ett resultat av deras otro kommer viktigt arbete att lämnas ogjort.
10. En allvarlig vädjan till dem som motsätter sig ljuset att "*gå ur vägen*" för folket.
11. Sådan andlig blindhet gör att "himlen sörjer".
12. En tydlig försäkran om att Gud har "rest upp budbärare och utrustat dem med sin Ande."
13. Om ingen mänsklig röst hade höjts för att förkunna budskapet skulle själva stenarna ha ropat.
14. Varje pastor uppmanas att ödmjuka hjärtat inför Gud för att andlig styrka ska komma till församlingen.

Att kommentera så allvarliga varningar och vädjanden är överflödigt.

Grundläggande principer involverade

Bakom motståndet avslöjas ondskans mästerhjärnas sluga intriger, han som är fiende till all rättfärdighet. Själva det faktum att han var så fast besluten att neutralisera budskapet och dess ofrånkomliga effekter, är bevis för dess stora värde och betydelse, och hur fruktansvärda konsekvenserna skulle bli om han lyckades besegra det. Beträffande Satans sluga intriger får vi följande tydliga varning:

"Människans och Guds fiende vill inte att denna sanning (rättfärdiggörelse genom tro) ska bli tydligt presenterad, för han vet att om folket tar emot den helt och fullt kommer hans makt att brytas. Om han kan kontrollera sinnena så att tvivel, otro och mörker utgör deras erfarenhet som gör anspråk på att vara Guds barn, då kan han besegra dem med frestelser." – Review and Herald, 3 september 1889.

"Vår nuvarande position är märklig och farlig. Faran med att avvisa ljuset från himlen borde göra oss vaksamma så att vi ber, så att ingen av oss har ett ont och trolöst hjärta. När Guds Lamm korsfästes på Golgata klämtade dödslockan för Satan, och om

sanningens och rättfärdighetens fiende kan utplåna tanken på att det är nödvändigt att förlita sig på Kristi rättfärdighet för att bli frälst, då kommer han att göra det. Om Satan kan lyckas få människan att sätta värde på sina egna gärningar som om de ger förtjänster och rättfärdighet, då vet han att han kan övervinna henne med sina frestelser, och göra henne till sitt offer och sitt byte. Lyft upp Jesus inför folket. Stryk Golgatas Lamms blod på dörrposterna, och du är trygg.” – Review and Herald, 3 september 1889.

Låt oss än en gång sammanfatta dessa uttalanden, eftersom de har så stor betydelse:

1. Det är Satan som inte vill att sanningen om rättfärdighet genom tro ska förkunnas.
2. Orsaken är att om denna sanning tas emot helt och fullt av folket kommer hans makt att brytas.
3. Om Satan kan svepa in folket i tvivel och otro kan han besegra dem med sina frestelser.
4. Satans mål är att utplåna från sinnet att det är nödvändigt att förlita sig på Kristi rättfärdighet för att bli frälst.
5. Satan vet att om han kan få människor att förlita sig på sina egna gärningar för att bli rättfärdiga, då kommer de att bli hans offer.
6. Därför ljuder uppmaningen: Lyft upp den korsfäste Frälsaren, och förtrösta på hans blod.

Vilken uppmaning till bön som framförs här! Vi borde söka Gud i ödmjukhet, för att bli smorda med den himmelska ögonsalvan! Bara genom att helt och hållet acceptera och ta emot detta underbara budskap kan ett folk bli berett att stå utan fläck eller skrynkla inför en helig Gud när han kommer. Bara på det sättet kan hans bud verkligen hållas, och enbart genom hans gudomliga kraft kan församlingen fullfölja sitt stora uppdrag.

Kapitel 5 – Budskapet från 1888 markerar en ny era i förkunnandet av den tredje ängels budskap

Ett noggrant studium av de instruktioner som getts av Profetians Ande leder till en djup övertygelse om att budskapet om rättfärdighet genom tro under konferensen i Minneapolis var en speciell Guds försyn – en försyn som var tänkt att inleda en ny era i avslutningen av hans verk. Följande uttalande, som skrevs bara fyra år efter konferensen i Minneapolis 1888, ger grund för denna slutsats:

”Vi står just nu inför prövningens tid, för den tredje ängels höga rop har redan börjat genom uppenbarelsen av Kristi rättfärdighet, Frälsaren som förlåter synd. Detta är början av ljuset från den ängel vars härlighet ska uppfylla hela jorden.” – Review and Herald, 22 november 1892.

Uttalandena i det föregående stycket är nästan skrämmande. De har en mycket viktig tillämpning på det arbete som sjundedagsadventister bedriver, och är därför av största intresse för alla som deltar i att förkunna den tredje ängels budskap. Låt oss läsa stycket igen och analysera det:

1. Vi står just nu inför prövningens tid.
2. Den tredje ängels *höga rop har redan börjat*.
3. Det började genom uppenbarelsen av Kristi rättfärdighet (budskapet från 1888).

4. Detta budskap markerar *början* av ljuset från den ängel vars härlighet ska uppfylla hela jorden.

De händelser som nämns i detta stycke är samma händelser som blir belysta i Uppenbarelseboken 18:1, 2:

"Sedan såg jag en annan ängel komma ner från himlen. Han hade stor makt, och jorden lystes upp av strålglansen från honom. Och han ropade med stark röst och sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon! Det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla orena andar och ett näste för alla orena och avskyvärda fåglar."

Vi borde noga lägga märke till förklaringen till denna bibeltext, så som den ges av Profetians Ande:

"Jag såg änglar skynda fram och tillbaka i himlen, stiga ner till jorden och åter stiga upp till himlen, medan de förberedde fullbordandet av någon viktig händelse. Sedan såg jag en annan mäktig ängel som fått i uppdrag att stiga ner till jorden för att förena sin röst med den tredje ängeln, och ge kraft och styrka åt hans budskap. Stor kraft och härlighet gavs åt ängeln och när han steg ner upplystes jorden av hans härlighet. Det ljus som åtföljde denna ängel trängde igenom överallt när han ropade kraftfullt, med stark röst... Denna ängels verk kommer vid den rätta tidpunkten för att medverka i den tredje ängels sista stora arbete, när det sväller till ett högt rop. På så sätt blir Guds folk förberedda så att de kan stå fasta i frestelsens stund, som de snart ska möta. Jag såg ett stort ljus som vilade över dem, och de förenade sig för att oförskräckt förkunna den tredje ängels budskap." – Early Writings, sid 277.

Det panorama av händelser som beskrivs i föregående stycke är så omfattande och så innehållsrikt att det kan vara till hjälp att lägga märke till varje händelse för sig:

1. En mäktig ängel kommer ner från himlen till jorden.
2. Ängels uppgift är:
 - a. Att förena sin röst med den tredje ängeln.
 - b. Att ge kraft och styrka åt den tredje ängels budskap.
3. Stor kraft och härlighet gavs åt denna ängel:
 - a. Jorden lystes upp av hans härlighet.
 - b. Ljuset trängde igenom överallt.
4. Denna mäktiga ängels insats kommer vid just rätt tidpunkt för att medverka i den tredje ängels sista stora arbete.
5. Som resultat av att den mäktiga ängeln kommer sväller budskapet till ett högt rop.
6. Den kraft som medföljer denna mäktiga ängel förbereder Guds folk att stå fasta i prövningens stund.
7. Denna förberedelse uppmärksammas i himlen genom att "ett stort ljus" ges som vilar över Guds folk.
8. Höjdpunkten av alla dessa händelser är ett *enat folk som oförskräckt förkunnar den tredje ängels budskap*.

Oskiljaktigt förenat med denna räcka av stora händelser är utgjutandet av det "sena regnet" över den sista församlingen, återstoden. Lägga märke till följande stycke:

"Medan frälsningsverket håller på att avslutas kommer oro att drabba jorden, och nationerna kommer att vredgas, men ändå hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängels arbete. Vid den tidpunkten kommer det "sena regnet", eller vederkvickelsen från Herrens närvaro, att komma för att ge kraft åt den tredje ängels höga röst och för att förbereda de heliga att stå fasta under den period då de sju sista plågorna utgjuts." – Early Writings, s 85, 86.

Detta placerar det sena regnets ankomst samtidigt med det höga ropet, uppenbarelsen av Kristi rättfärdighet och den tid då jorden översvämmas av ljuset från den tredje ängels budskap.

Detta är en rad av verkligt dramatiska händelser. Profetians Ande beskrev huvuddragen redan i begynnelsen av vår rörelse. Och sedan, för att väcka och göra oss uppmärksamma på dess viktiga innebörd, fick vi ett mycket allvarligt och överväldigande budskap som gällde samma händelser, efter den minnesvärda konferensen 1888. Följande viktiga uttalanden från det budskapet ger eftertryck åt det aktuella ämnet:

1. *En händelserik tidsperiod.*
"Den tid vi lever i är händelserik och full av faror. Tecknen på den sista tiden hopar sig runt oss, och händelser kommer att inträffa som blir mer fruktansvärda än någont som världen bevittnat hittills."
2. *Det "höga ropet" börjar.*
"Prövningens tid är redan över oss, för den tredje ängels höga rop har redan börjat genom att Kristi rättfärdighet uppenbaras, hans som är Frälsaren som förlåter synd. Detta är början på den ängels ljus, vars härlighet ska uppfylla hela jorden."
3. *Den nödvändiga förberedelsen för att kunna stå fast under nödens tid.*
"Om du ska stå fast under nödens tid måste du känna Kristus och tillägna dig hans rättfärdighets gåva, som han tillräknar den ångerfulla syndaren."
4. *Budskapet som ska förkunnas.*
"Ett arbete måste uträttas på jorden, som liknar det som ägde rum när den helige Ande utgöts på de första lärjungarnas tid, när de förkunnade Jesus och honom som korsfäst. Många kommer att bli omvända på en enda dag, för budskapet kommer att gå ut med kraft."
"Det ämne som attraherar syndarens hjärta är Kristus, och honom korsfäst. På Golgatas kors uppenbaras Jesus för världen i oöverträffad kärlek. Presentera honom på det sättet för de hungrande människomassorna, och hans kärleks ljus kommer att vinna människor över från mörker till ljus, från överträdelse till lydnad och sann helighet. Att skåda Jesus på Golgatas kors väcker samvetet till att förstå syndens avskyvärda karaktär på ett sätt som inget annat kan."
"Kristus har inte presenterats i samband med lagen som en trogen och barmhärtig överstepräst, som var frestad i allt liksom vi, men utan synd. Han har inte upphöjts inför syndaren som det gudomliga offret. Hans gärning som offer, ställföreträdare och borgensman har man bara kallsinnigt och lättvindigt dröjt vid, men det är vad syndaren behöver veta. Det är Kristus i hans fullhet som en Frälsare som förlåter synd, som syndaren måste se. Kristi oöverträffade kärlek, genom den helige Andes inverkan, kommer att leda det hårdaste hjärta till övertygelse och omvändelse."
5. *Kraften som gör förkunnelsen verkningsfull.*
"Den helige Andes verk är oändligt stort. Det är från denna källa som kraft och förmåga kommer till Guds arbetare. Den helige Ande är Hjälparen, som Kristi personliga närvaro för själen."
"När jorden blir upplyst av Guds härlighet kommer vi att se ett verk som liknar det som utfördes när lärjungarna, fyllda av den helige Ande, förkunnade den uppståndne Frälsarens makt."
"Uppenbarelsen av Kristus genom den helige Ande gav dem (lärjungarna) en upplevelse av hans makt och majestät, och de sträckte ut sina händer mot honom i tro, och sa "Jag tror." Så var det vid tiden för det tidiga regnet. Men det sena regnet kommer att vara rikligare. Människornas Frälsare kommer att bli förhärligad, och jorden kommer att bli upplyst av det starka skenet från hans rättfärdighets strålgans."

– Ovanstående fem citat är tagna från *Review and Herald*, 22 november 1892, en artikel med överskriften "Den sista tidens faror och förmåner." (Se Tillägg sid 55-58)

Vi kommer att upptäcka att alla dessa händelser hänger ihop för att samverka samtidigt. Uppräknade i tur och ordning kommer de så här:

1. Uppenbarandet och tillämpningen av Kristi rättfärdighet genom tro.
2. Det sena regnet utgjuts.
3. De som tar emot det får stor kraft.
4. Den tredje ängels budskap sväller till ett "högt rop."
5. Jorden blir upplyst av det "starka skenet från hans rättfärdighets strålgans."

Det är uppenbart att dessa händelser börjar, eller inleds samtidigt. När en av dem inträffar är det en signal för alla att visa sig.

Lägg nu märke till det tydliga påståendet:

"Den tredje ängels höga rop har redan börjat genom att Kristi rättfärdighet uppenbaras, hans som är Frälsaren som förlåter synd. Detta är början på den ängels ljus, vars härlighet ska uppfylla hela jorden." – *Review and Herald*, 22 november 1892.

Detta sades år 1892. Vad markerade det färska, eller nya, uppenbarandet av Kristi rättfärdighet i början av det höga ropet? Som själva uttalandet påpekar var det när "Kristi rättfärdighet uppenbaras" såsom skedde vid konferensen i Minneapolis.

Dessa viktiga händelser har Gud planerat för att hans verk på jorden ska slutföras. När de började markerade de startpunkten för det avslutande verket. Den positionen och den tidpunkten uppnåddes 1888.

Detta är en fantastisk slutsats, men vilka andra slutsatser kan vi dra med alla dessa uttalanden framför oss? Varför skulle man anse att denna slutsats är osannolik? Vi tror att uttalandena är tillförlitliga. Vi har väntat på att de ska uppfyllas. Vår väntan på uppfyllelsen har varit ivrig och lång. Någon kommer att bli vittne till uppfyllelsen. Varför skulle inte vi få se den och vara med om den?

Borde vi inte mycket allvarligt och ivrigt försöka ta reda på vad som hindrar uppfyllelsen i all dess kraft? Och varför skulle vi inte be om en brinnande längtan efter att samarbeta helt och fullt med Herren för att påskynda hans verks avslutning?

Kapitel 6 – Sannerligen den tredje ängels budskap

En allvarlig fråga dök upp i tankarna hos somliga som hörde budskapet om rättfärdighet genom tro som presenterades vid konferensen i Minneapolis. De undrade över dess relation till den tredje ängels budskap. I sitt bryderi skriver flera av dem till Ellen White och ber att hon ska redogöra för sin syn på denna fråga.

Beträffande hennes svar på denna fråga har vi hennes publicerade svar. Det lyder: "Flera personer har skrivit till mig och frågat om budskapet om rättfärdighet genom tro är den tredje ängels budskap, och jag har svarat, "Det är sannerligen den tredje ängels budskap." – *Review and Herald*, 1 april 1890.

Det ligger mer i detta uttalande än ett kort, klart och tydligt svar på en fråga. Det har en djup och livsavgörande betydelse. Det uttrycker en allvarlig varning, och ger en klar-synt uppmaning till var och en som tror på den tredje ängels budskap. Låt oss studera uttalandet noga.

Hon intygar att rättfärdighet genom tro "är sannerligen den tredje ängelns budskap." Ordet "sannerligen" betyder, *i själva verket, verkligen, helt sant*. Det betyder att budskapet om rättfärdighet genom tro och den tredje ängelns budskap är identiska när det gäller syfte, omfattning och resultat.

Rättfärdiggörelse genom tro är Guds sätt att rädda syndare, hans sätt att övertyga syndare om deras skuld, deras fördömelse och deras fullständigt hopplösa och förlorade tillstånd. Det är också Guds sätt att stryka ut deras skuld, befria dem från fördömmelsen från hans gudomliga lag och ge dem en ny och rätt status inför honom och hans heliga lag. Rättfärdighet genom tro är Guds sätt att förändra svaga, syndiga och besegrade män och kvinnor till starka, rättfärdiga och segrande kristna.

Om det är sant att rättfärdiggörelse genom tro "är sannerligen den tredje ängelns budskap," – i själva verket, verkligen, – då måste det vara så att en verklig förståelse och tillämpning av den tredje ängelns budskap är ämnad att förverkliga en fullständig rättfärdiggörelse genom tro, för och i dem som tar emot budskapet. Att detta är dess syfte framgår av följande:

1. Det viktiga trefaldiga budskapet i Uppenbarelseboken 14, som vi kallar den tredje ängelns budskap, förklaras vara "ett evigt evangelium." Upp 14:6.
2. Budskapet innehåller ett allvarligt tillkännagivande att "stunden för hans dom har kommit."
3. Det förmanar alla som ska möta Gud och stå inför hans domstol, för att dömas enligt hans rättfärdiga lag, att "frukta Gud och ge honom äran" – och att "tillbe honom som har skapat himlen och jorden." Upp 14:7.
4. Resultatet, eller frukten av detta budskap som varnar och förmanar, är att utveckla ett folk om vilket man kan säga: "Här är de heligas uthållighet. Här är de som håller Guds bud och Jesu tro." Upp 14:12 (Reformationsbibeln).

I allt detta har vi omständigheterna kring rättfärdighet genom tro. Budskapet är evangeliet om frälsning från synd, fördömelse och död. Domen ställer män och kvinnor ansikte mot ansikte med rättfärdighetens lag, som de ska dömas efter. På grund av sin skuld och sin fördömelse uppmanas de att frukta och tillbe Gud. Detta inbegriper övertygelse om skuld, ånger, bekännelse och avståndstagande. Detta är grunden för förlåtelse, renande och rättfärdiggörelse. De som får denna erfarenhet har tålmodets ljuvliga och vackra skönhet, i en tid som är genomsyrad av retlighet och hetsighet som förstör mänsklighetens frid, lycka och trygghet. Vad är det om inte rättfärdighet genom tro? Ordet förklarar att, "Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus." Rom 5:1.

Men dessutom, dessa troende "håller Guds bud och Jesu tro." De har upplevt den fantastiska förvandlingen, från att hata och överträda Guds lag, till att älska och hålla dess rättfärdiga föreskrifter. Deras position inför lagen har förändrats. Deras skuld har strukits ut. Deras fördömelse har tagits bort, och dödsdomen har upphävts. När de har tagit emot Kristus som Frälsare har de tagit emot hans rättfärdighet och hans liv.

Den underbara förvandlingen kan bara genomföras med Guds nåd och kraft, och det görs bara för dem som griper tag i Kristus som sin ställföreträdare, sin borgensman och sin Frälsare. Därför sägs det att de "håller... Jesu tro." Detta avslöjar hemligheten till deras rika, djupa erfarenhet. De grep tag i Jesu tro - den tro som gjorde att hans segrade över mörkrets makter.

"När syndaren tror att Kristus är hans personlige Frälsare, då förlåter Gud honom hans synd, enligt sitt osvikliga löfte, och rättfärdiggör honom utan att det kostar honom något. Den ångerfulla människan inser att hennes rättfärdighet beror på att Kristus, som hennes

ställföreträdare och borgensman, har dött för henne som hennes försoning och rättfärdighet." - Review and Herald, 4 november 1890.

Som vi redan påpekat finner vi alla beståndsdelarna i rättfärdiggörelse genom tro, i deras erfarenhet som segrar, i den tredje ängels budskap. Av denna anledning är det alldeles sant, rättfärdiggörelse genom tro är "sannerligen den tredje ängels budskap"

Här kan det vara bra att dra uppmärksamhet till det faktum att både rättfärdiggörelse genom tro och den tredje ängels budskap sannerligen är Kristi "evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror... Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro." Rom 1:16, 17.

De fakta som presenteras här är dessa:

1. Evangeliet är en demonstration av Guds kraft i verksamhet, när han befriar syndare från deras synd och planterar sin egen rättfärdighet i dem.
2. Men detta görs endast för dem som tror.
3. Detta är att bli gjord rättskaffens, eller rättfärdig, genom tro.
4. Och detta är syftet med både budskapet om rättfärdighet genom tro och den tredje ängels budskap.

Vad är det då för viktig läxa som vi kan lära oss från det uttalande som vi har undersökt? Vad är det för varning som det ger? Helt enkelt följande:

Att alla som tar emot den tredje ängels budskap borde uppleva rättfärdiggörelse genom tro. De borde ha Kristus uppenbarad för sig och i sig. De borde genom egen erfarenhet vara bekanta med pånyttfödelsens verk. De borde vara helt förvissade om att de har blivit födda på nytt, från ovan, och att de har passerat över från döden till livet. De borde veta att deras skuld har blivit struken, att de har befriats från lagens fördömelse, och därför är redo att stå inför Kristi domstol. De borde veta genom segrande erfarenhet att de har fått, och är bevarade av, "Jesu tro," och att genom tro har de fått kraft att hålla Guds bud.

Att inte ha denna erfarenhet kommer att betyda att man går miste om den tredje ängels budskaps verkliga, livsviktiga och återlösande effekt. Om man inte vinner denna erfarenhet kommer den troende bara att ha budskapets teorier, doktriner, former och aktiviteter. Det kommer att visa sig vara ett dödligt och fruktansvärt misstag. Budskapets teorier, doktriner och även de ivrigaste aktiviteter kan inte frälsa från synd, eller förbereda hjärtat för att möta Gud i domen.

Det är det vi varnas för, faran att göra detta fatala misstag. Formalism – att ha "i lagen kunskapens och sanningens form," Rom 2:20 (Åkessons översättning) utan att ha en levande erfarenhet i Kristus – är det dolda undervattensskär som tusentals bekännande Kristi efterföljare har lidit skeppsbrott på. Det är för denna fara som vi blir allvarligt varnade.

Men det finns mer än varning i detta uttalande. Där finns också en uppmaning – en allvarlig, innerlig uppmaning att komma in i gemenskapen med Kristus Jesus vår Herre. Där finns en kallelse att komma upp till den kristna erfarenhetens högsta platåer. Där finns en försäkran om att när vi är rättfärdiggjorda genom tro kommer vi att ha frid med Gud, och ska oavbrutet kunna glädjas i hoppet om Guds härlighet. Där finns löfte om att vi inte ska komma på skam genom att gå som förlorare ur vår strid med synden, eftersom "Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss." Rom 5:1-5

O, om vi alla hade lyssnat så som vi borde till både varningen och uppmaningen, så som de kom till oss på ett sätt som föreföll främmande men ändå mäktigt, vid konferensen 1888. Så mycket osäkerhet som då hade undanröjts, så mycket irrande och så många

nederlag och förluster som skulle ha undvikits! Så mycket ljus, välsignelser, segrar och framgång vi skulle ha haft! Men tack vare honom som älskar oss med en evig kärlek, är det inte för sent ens nu att helhjärtat svara på både varning och uppmaning, och ta emot de stora förmåner som han har förberett för oss.

Kapitel 7 – En grundläggande sanning som omfattar allt

I föregående kapitel har ämnet rättfärdighet genom tro behandlats huvudsakligen i historiskt perspektiv. Det har handlat om tiden, platsen och sättet som Herren valde för att ställa sitt folk ansikte mot ansikte med denna evangeliets livsviktiga och grundläggande sanning, i syfte att ge ytterligare styrka, kraft och utbredning till förkunnelsen av den tredje ängelns budskap som speciellt hade anförtrotts dem. Nu ska vi analysera ämnet i ett bredare perspektiv, så som det presenteras i Profetians Andes skrifter.

När konferensen i Minneapolis avslutades var delegaterna mer eller mindre osäkra och förvirrade beträffande budskapet om rättfärdighet genom tro som hade presenterats. Men presentationen av denna livsviktiga sanning, med all argumentation, alla diskussioner och det trassel som den hade orsakat, var verkligen inte förgäves. Den gav upphov till nya tankar och studier av detta stora ämne om rättfärdiggörelse genom tro, och ledde många till en bättre och djupare förståelse av Frälsaren som deras ställföreträdare och borgensman. Bland de största välsignelser som detta möte ledde till var de omfattande instruktioner som Herren sände till sitt folk genom Profetians Ande om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och hur vi ska leva hans liv genom tro. Denna undervisning är verkligen belysande.

Det är värt att notera att sedan konferensen i Minneapolis har följande böcker med instruktioner till oss kommit ut, genom Profetians Ande:

- Steps to Christ 1892 (Vägen till Kristus)
- Thoughts From the Mount of Blessing 1896 (Men jag säger...)
- The Desire of Ages 1898 (Vändpunkten/Messias)
- Christ's Object Lessons 1900 (Såningsmannen)
- Ministry of Healing 1905 (Hälsa för hela människan)
- Acts of the Apostles 1911 (Löftestiden)

Det är välkänt för alla som har läst dessa böcker att det stora övergripande temat är Kristus – hans segrande liv som människa, hans försoningsoffer på korset, och hur han för oss dödliga människor kan bli visdom, rättfärdighet, helgelse och återlösning.

Förutom dessa djupt andliga böcker har mängder av budskap kommit till oss genom Review and Herald, som innehåller den tydligaste och mest användbara undervisning om rättfärdighet genom tro. Allt detta är ovärderligt för församlingen. Det kastar en hel flod av ljus över det stora problemet med återlösningen i alla dess faser.

När vi studerar ämnet rättfärdighet genom tro närmare, som det presenteras av Profetians Ande, är det viktigt att vi tydligt förstår dess omfattning. Detta är inte en doktrin med begränsat syfte eller av underordnad betydelse. Det är inte ett ämne man kan välja att känna till eller inte, utan att det spelar någon roll vilket. Rättfärdighet genom tro, i dess vidare betydelse, omfattar varje livsviktig och grundläggande sanning i evangeliet. Det börjar med människans moraliska ställning när hon skapades, och handlar om:

1. Lagen som människan ska leva efter

2. Överträdelse av denna lag
3. Straff för överträdelse
4. Återlösningens problem
5. Faderns och Sonens kärlek som gör återlösning möjlig
6. Rättvisan i att acceptera en ställföreträdare
7. Försoningens natur
8. Inkarnationen
9. Kristi syndfria liv
10. Guds Sons ställföreträdande död
11. Begravning, uppståndelse och himmelfärd
12. Faderns försäkran om att Kristus som ställföreträdare är fullvärdig
13. Den helige Andes ankomst
14. Jesu tjänst i den himmelska helgedomen
15. Den del som krävs av syndaren för att bli frälst
16. Trons, ångerns, bekännelsens och lydnadens natur
17. Betydelse och erfarenhet av pånyttfödelse, rättfärdiggörelse och helgelse
18. Behovet av den helige Ande och Guds ord, och deras plats för att förverkliga det som möjliggjordes på korset för människor
19. Seger över synd genom att Kristus bor i oss
20. Gärningarnas plats i den troendes liv
21. Bönens plats när det gäller att ta emot och behålla Kristi rättfärdighet
22. Högpunkten och befrielsen när Frälsaren kommer tillbaka

Detta är de stora dragen i sanningen som omfattas av det korta uttrycket "rättfärdighet genom tro." "En liten nyckel," säger Pierson, "kan öppna mycket komplicerade lås och väldigt stora dörrar, och just den dörren kan leda in i en ofantligt stor byggnad med ovärderliga förråd av dyrbara och sköna ting." Det korta uttrycket "rättfärdighet genom tro," öppnar dörren till hela förrådet av ovärderlig rikedom och härlighet som finns i vår Herres Jesu Kristi evangelium.

I detta skede är det värt att notera några av de uttryck som vi finner i Profetians Andes skrifter, som används för att introducera eller ge oss rätt inramning till denna vackra sanning.

Det har gudomligt godkännande

"Budskapet för vår tid – rättfärdiggörelse genom tro – är ett budskap från Gud. Det har gudomligt godkännande, för dess frukt leder till helighet." – Review and Herald, 3 september 1889.

En dyrbar tanke

"Tanken att Kristi rättfärdighet tillräknas oss, inte på grund av någon merit från vår sida, utan som en fri gåva från Gud, framstod som en dyrbar tanke." – Review and Herald, 3 september 1889.

Det är som ljuvaste musik

"Den ljuvaste musik som kommer från människors läppar – rättfärdiggörelse genom tro, och Kristi rättfärdighet." – Review and Herald, 4 april 1895

Som en ren, vit pärla

"Kristi rättfärdighet, som en ren vit pärla, har inga defekter, inga fläckar, ingen skuld. Denna rättfärdighet kan bli vår." – Review and Herald, 8 augusti 1889.

I sin sannaste betydelse är rättfärdighet genom tro ingen lära. Det är en erfarenhet, en livsviktig förändring som äger rum i den som tror på Kristus. Den ger syndaren en ny ställning inför Gud. Den är kristendomens innersta väsen, för vi läser:

"Summan och kontentan av alltihop, Kristi nåd och erfarenheten, handlar om att tro på Kristus, att känna Gud och hans Son som han har sänt." "Religion betyder att Kristus bor i hjärtat, och där han finns är själen andligt aktiv när den hela tiden växer i nåd och hela tiden utvecklas till fullkomlighet." Review and Herald, 24 maj 1892.

Att förlora denna underbara, grundläggande och allomfattande sanning är att gå miste om det som är livsviktigt i frälsningsplanen.

Kapitel 8 – Formalismens dödliga hot

Invända med alla instruktioner som ges genom Profetians Ande om vikten av att ta emot, uppleva och förkunna den nådefulla sanningen om rättfärdighet genom tro, finner vi kraftfulla varningar om det allvarliga hotet från formalismen.

Rättfärdighet genom tro är inte formalism. De två är raka motsatsen till varandra. Rättfärdighet genom tro är en erfarenhet, en verklighet. Det handlar om en total förvandling av livet. Den som börjat detta nya liv har upplevt djup ånger och har allvarligt och innerligt bekänt och avvisat synden. Tillsammans med sin gudomlige Herre har han lärt sig älska rättfärdighet och hata synd. Och eftersom han blivit rättfärdiggjord – räknad som rättfärdig genom tro – har han frid med Gud. Han är en ny skapelse, det gamla är förbi, allting har blivit nytt.

Formalism är något helt annat. Den sitter i huvudet, och har med det yttre att göra. Den inskränker sig till en teori om religion. Den går inte djupare än till yttre former och att ge sken av riktig tro. Därför är den som salt utan sälta. Det är en glädjelös, kärlekslös religion för den ger inte frid, övertygelse och seger. Formalism kommer från det köttsliga hjärtat och frodas där, eftersom den har sin rot där. Den är en av dessa subtila plågor som genomsyrar allt och som Frälsaren kom för att rycka upp med rötterna och eliminera från människohjärtat.

Formalism har alltid varit ett verkligt hot för församlingen. En kristen modern författare har beskrivit detta subtila hot så här:

"Externalismens evangelium tilltalar människohjärtat. Det kan yttra sig som kultur och moral, som "tjänande", sakrament och kyrkliga ceremonier, eller som renlärighet och välgörenhet. Dessa och liknande företeelser gör sig själva till avgudar, och ersätter tro på den levande Kristus. Det är inte tillräckligt att vi en gång sett Herren med vårt hjärtas ögon, att vi någon annan gång har upplevt "förnyelse i den helige Ande." Det är möjligt att glömma, möjligt att "ta avstånd från honom som har kallat oss i Kristi nåd." Med små förändringar av formerna i vårt religiösa liv kan dess inre verklighet av glädje i Gud, vårt medvetna barnskap och vår andliga gemenskap försvinna helt. Formalismens evangelium kommer att gro och frodas i den mest evangeliska jordmån och i de mest strikta Paulus-lik församlingar. Även om den förbjuds och stängs ute aldrig så noga, så vet den ändå hur den ska ta sig in trots de enklaste gudstjänstformer och de sundaste doktriner. Oavsett hur många paragrafer och trosbekännelser man staplar upp för att försvara sig mot den, kommer det inte att hindra den från att ta sig in, och kan till och med visa sig bli dess täckmantel och tillflyktsort. Inget hjälper, som aposteln säger, utom kontinuerlig "pånyttfödelse." Guds liv i människosjälur upprätthålls av hans Andes kraft som ständigt förnyas och alltid strömmar ut från Fadern och Sonen." Det liv

jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig." Detta är den sanna renlärigheten. Livskraften i hans personliga tro på Kristus gjorde att Paulus var trygg för irrläror, trogen mot det enda evangeliet både med vilja och förstånd." – G. G. Findlay, i hans genomgång av "The Epistle to the Galatians." (Expositors Bible), sid 42, 43.

Varningarna från Profetians Ande behandlar detta hot i dess många former, som följande utdrag tydligt visar:

Formalism i predikningar

"Tjogvis med människor har predikat ordet när de själva inte trodde på det, och inte lydde dess undervisning. De var oomvända, ohelgade och oheliga. Men om vi ska klara provet måste fromhet visa sig i livet. Vad vi vill ha är inspiration från Golgatas kors. Sedan kommer Gud att öppna våra ögon så att vi förstår att vi inte kan förvänta oss att göra något arbete för Mästaren framgångsrikt, om vi inte har förbindelse med Kristus. Om vi verkligen samarbetar med Gud kommer vi inte att ha en död, vetenskaplig religion, utan våra hjärtan kommer att fyllas av en levande kraft, ja av Jesu Ande." – Review and Herald, 31 januari 1893.

"Många presenterar doktrinerna och lärorna i vår tro, men deras presentationer är som salt utan sälta, för den helige Ande verkar inte genom de människors tjänst som saknar tro. De har inte öppnat hjärtat för att ta emot Kristi nåd. De vet inte hur Anden verkar. De är som mjöl utan surdeg, för det finns ingen verksam princip alls i deras arbete, och de misslyckas med att vinna människor för Kristus. *De tillägnar sig inte Kristi rättfärdighet. Det är en klädnad som de inte bär, en fullkomlighet som de inte känner till och en källa som de inte rört.*" – Review and Herald, 29 november 1892.

"Det saknas pastorer som känner att det är nödvändigt att vara Guds medarbetare, som vill gå ut för att i fullt mått ge människor andlig kunskap om Kristus. Det saknas pastorer som vill utbilda sig genom allvarlig, vördnadsfull samvaro med Gud i enrum, så att de blir mäktiga börens män. Fromhet urartar till en död form, och det är nödvändigt att stärka det som håller på att dö." – Review and Herald, 24 maj 1892.

"En man kan hålla behagliga och underhållande predikningar, men ändå vara långt från Kristus i sin religiösa erfarenhet. Han kan upphöjas till mänsklig storhets högsta höjd, men ändå aldrig ha upplevt det nådens verk invärtes som förvandlar karaktären. En sådan man blir förledd av sin kontakt med, och sin kunskap om evangeliets heliga sanningar. De har nått intellektet, men har *inte släppts in i själens innersta helgedom*. Vi måste ha mer än en intellektuell tro på sanningen." – Review and Herald, 14 februari 1899.

"Om vi kunde lämna de kalla och traditionella uppfattningar som hindrar vår framgång, då kunde vi se arbetet med att rädda människor i ett helt annat ljus. – Review and Herald, 6 maj 1890.

En lära om sanningen räcker inte

"Våra doktriner kan vara riktiga. Vi kan hata falska doktriner och vi kanske inte accepterar dem som inte håller sig till de rätta principerna. Vi kan arbeta outtröttligt, men inte ens det är tillräckligt... En tro på sanningens lära räcker inte. Att presentera denna teoretiska lära för otroende gör dig inte till ett vittne för Kristus." – Review and Herald, 3 februari 1891.

"Problemet med vårt arbete är att vi har nöjt oss med att framföra en kall lära om sanningen." – Review and Herald, 28 maj 1889.

"Så mycket mer kraft dagens predikningar om bibeln skulle ha om män koncentrerade sig mindre på människors läror och argument, och mycket mer på Kristi undervisning, och på praktisk gudsfruktan." – Review and Herald, 7 januari 1890.

Det enda sätt som gör sanningen värdefull för människan

"Sanningen har inget värde för någon människa om den inte släpps in i den innersta helgedomen och helgar själen. Fromheten kommer att urarta och religionen bli ytlig sentimentalitet, om inte sanningens plogbill får gå djupt ner i hjärtats jord som ligger i träda." – Review and Herald, 14 maj 1892.

"Det är nödvändigt att ha teoretisk kunskap om sanningen. Men kunskap om de största sanningar kommer inte att frälsa oss. Vår kunskap måste vara praktisk... *Sanningen måste komma in i deras hjärtan* och helga och rena dem från all jordiskhet och sensualitet i det allra mest privata livet. Själens tempel måste renas." – Review and Herald, 24 maj 1887.

"Det mänskliga sinnets största bedrägeri på Kristi tid var, att enbart instämma med sanningen skulle utgöra rättfärdighet. I all mänsklig erfarenhet har en teoretisk kunskap om sanningen visat sig otillräcklig för att frälsa själen. Den gör inte att man bär rättfärdighetens frukter. En nitisk respekt för det som kallas teologisk sanning för ofta med sig hat mot genuin sanning som visar sig i livet. Historiens mörkaste kapitel belastas med berättelser om brott som begåtts av trångsynta religionsutövare. Fariséerna gjorde anspråk på att vara Abrahams barn, och skröt om att de ägde Guds källa till visdom. Ändå bevarade dessa förmåner dem inte från själviskhet, elakhet, girighet och det värsta hyckleri. De ansåg sig själva vara världens största religionsutövare, men deras så kallade renlärighet ledde dem till att korsfästa härlighetens Herre.

Samma fara existerar fortfarande. Många tar för givet att de är kristna, bara för att de skriver under på vissa teologiska lärosatser. Men de har inte tillämpat sanningen i det praktiska livet. De har inte trott på den och älskat den, och därför har de inte fått den kraft och den behagliga personlighet som kommer av att vara helgad av sanningen. Människor kan bekänna sig tro på sanningen, men om den inte gör dem uppriktiga, vänliga, tålmodiga, fördragsamma och himmelskt sinnade blir den en förbannelse för dem som äger den och genom deras inflytande blir den en förbannelse för världen." – The Desire of Ages, sid 309, 310.

"Evighetens oerhörda frågor kräver något mer av oss än inbillad religion, en religion av ord och yttre former, där sanningen hålls på den yttre förgården för att bli beundrad på samma sätt som vi beundrar en vacker blomma. De kräver något mer än en religion som består av känslor, och som misstror Gud när prövningar och svårigheter kommer. Helighet består inte av bekännelse, utan av att lyfta korset och göra Guds vilja." – Review and Herald, 21 maj 1908.

"I många människors liv, som finns i församlingens medlemsregister, har ingen verklig förändring skett. Sanningen har hållits kvar på den yttre förgården. Det har inte skett någon äkta omvändelse, nåden har inte haft någon tydlig påverkan i hjärtat. Deras önskan att göra Guds vilja beror på om de har lust, inte på en djup övertygelse från den helige Ande. Deras beteende har inte anpassats efter Guds lag. De bekänner sig ta emot Kristus som sin Frälsare, men de tror inte att han kommer att ge dem kraft att övervinna sina synder. De har inte en personlig relation med en levande Frälsare, och deras karaktär avslöjar många brister." – Review and Herald, 7 juli 1904.

"Vårt hopp är att ständigt bli stärkta av vetenskapen om att Kristus är vår rättfärdighet... Den tränga uppfattning som många har haft om Kristi upphöjda karaktär och hans ämbete har begränsat deras religiösa erfarenhet, och varit till stort hinder i deras gudomliga livs utveckling. Personlig religion bland oss som ett folk har nått ett lågvattenmärke. Där finns så mycket formalism, så många processer, så mycket av munnens bekännelse. Men vi måste få in något djupare och fastare i vår religiösa erfarenhet... Vad vi behöver är att lära känna Gud och kraften i hans kärlek så som den uppenbaras i Kristus, genom erfarenhetsmässig kunskap... Genom Kristi förtjänster, genom hans rättfärdighet, som genom tro tillräknas oss, ska vi uppnå en fulländad kristen karaktär." – Testimonies for the Church, vol. 5, sid 742-744 (skrivet 1890)

Kall, legalistisk religion – en religion utan Kristus

”En kall, legalistisk religion kan aldrig leda människor till Kristus, för det är en kärlekslös religion utan Kristus.” – Review and Herald, 20 mars 1894

”Det bevarande saltet är den rena, första kärleken, Jesu kärlek, guldets som provats i elden. När detta saknas i den religiösa erfarenheten finns inte Jesus där. Ljuset och solskenet från hans närvaro saknas. Vad är då religionen värd? Lika mycket som salt som har förlorat sin sälta. Det är en *kärlekslös religion*. Då försöker man kompensera bristen med flitig aktivitet, *en iver som är utan Kristus*.” – Review and Herald, 9 februari 1892.

Formell religion saknar frälsande tro

”Höga anspråk och ceremonier, oavsett hur storslagna de är, gör inte hjärtat gott och karaktären ren. Sann kärlek till Gud är en aktiv princip, ett renande inflytande ... Den judiska nationen hade haft den högsta positionen. De hade byggt murar som var stora och höga, för att skydda dem från samröre med den hedniska världen. De hade framställt sig själva som det speciella, lojala folk som var favoriserade av Gud. Men Kristus sa att deras religion saknade frälsande tro.” – Review and Herald, 30 april 1895.

”Det är möjligt att vara en formell, halvhjärtad troende, och ändå bli funnen för lätt, och gå miste om det eviga livet. Det är möjligt att praktisera vissa av bibelns befallningar och bli betraktad som kristen, och ändå gå under på grund av att man saknar de nödvändiga kvalifikationer som utgör en kristen karaktär.” – Review and Herald, 11 januari 1887.

”Att skriva under på en trosbekännelse gör inte minsta nytta för någon, om hjärtat inte verkligen är förändrat... Människor kan vara församlingsmedlemmar, och det kan verka som om de arbetar nitiskt och utför en rad plikter i årtal, men ändå inte vara omvända.” – Review and Herald, 14 februari 1899.

”Det finns en religion som inte är annat än själviskhet. Den njuter av världsliga nöjen. Den nöjer sig med att begrunda Kristi religion och vet ingenting om dess frälsande kraft. De som har denna religion tar lätt på synd eftersom de inte känner Jesus. Så länge de är i detta tillstånd tar de mycket lätt på plikten.” Review and Herald, 21 maj 1908.

”Det är plågsamt att se den otro som finns i hjärtat hos många av Guds bekännande efterföljare. Vi har de mest dyrbara sanningar som någonsin anförtratts dödliga människor, och tron hos dem som har tagit emot dessa sanningar borde motsvara sanningarnas storhet och värde.” – Review and Herald, 5 mars 1889.

”Det finns många som inte skulle undandra sig lidande, men de har ingen enkel levande tro. De säger att de inte vet vad det vill säga att ta Gud på orden. De har en religion som består av yttre former och sedvänjor.” – Review and Herald, 5 mars 1889.

”Alla som vill bära helgedomens prydnader, men som inte är klädda i Kristi rättfärdighet, kommer att framstå i sin egen nakenhets skam.” – Testimonies for the Church, vol. 5, sid 81.

”De fem okloka jungfrurna hade lampor (som symboliserar kunskap om bibelns sanning), men de hade inte Kristi älsklighet. Dag efter dag utförde de en rad ceremonier och yttre plikter, men deras tjänande var livlöst och saknade Kristi rättfärdighet. Rättfärdighetens Sol lyste inte i deras hjärtan och sinnen, och de hade inte den kärlek till sanningen som förvandlar hjärtat och sinnet till Kristi avbild och inskrift. Älsklighetens olja var inte blandad med deras ansträngningar. Deras religion var som torra agnar utan riktiga kärnor. De höll fast vid doktrinernas form, men de var bedragna när det gällde deras kristna liv. De var fulla av självrättfärdighet och lärde sig inte de läxor i Kristi skola, som om de hade tillämpats skulle ha gjort dem visa så att de kunde bli frälsta.” – Review and Herald, 27 mars 1894.

Faran i att vara beroende av mänskliga planer och metoder

"Medan vi är fulla av själv rättfärdighet, litar på ceremonier och är beroende av stränga regler, *kan vi inte utföra arbetet för denna tid.*" – Review and Herald, 6 maj 1890.

"Att följa yttre former kommer aldrig att fylla människosjälens stora behov. Att bara bekänna Kristus räcker inte för att bereda någon för att bestå i domen." – Review and Herald, 25 januari 1887.

"Låt oss inte glömma att när verksamheten ökar och vi lyckas utföra det arbete som måste göras, finns det risk att vi litar på mänskliga planer och metoder. Det kommer att märkas en tendens att be mindre och att ha mindre tro." – Review and Herald, 4 juli 1893.

"Andliga ting har inte kunnat urskiljas. Yttre sken och metoder har upphöjts som om det fanns kraft i dem, medan verkliga dygder som godhet, ädel gudsfruktan och inre helighet har kommit i andra hand. Det som borde ha kommit först har tillåtits komma sist och bli minst viktigt." – Review and Herald, 27 februari 1894.

"Om man fastar och ber i en själv rättfärdig anda är det en styggelse för Gud. De högtidliga gudstjänsterna, raden av religiösa ceremonier, den yttre ödmjukheten, de påtvingade uppoffringarna – detta vittnar för världen om att den som gör allt detta betraktar sig själv som rättfärdig. Dessa ting drar uppmärksamheten till den som utövar rigorösa plikter och säger: Denna man förtjänar himlen. Men alltihop är ett bedrägeri. Gärningar kommer inte att köpa oss inträde till himlen... Tro på Kristus kommer att vara det medel som gör att rätt anda och motiv driver den troende. Godhet och ett himmelskt sinnelag kommer från den som har blicken riktad på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare." – Review and Herald, 20 mars 1894.

"Det finns många som inbillar sig att utvärtes efterlevnad räcker för att bli frälst, men formalism och rigorös medverkan i religiösa övningar kommer inte att ge Guds frid som övergår allt förstånd. Det är bara Jesus som kan ge oss frid." – Review and Herald, 18 november 1890.

"De som inte har en daglig erfarenhet av det som hör Gud till kommer inte att agera klokt. De kan ha en legalistisk religion, ett sken av gudsfruktan och det kan verka som om det finns ljus i församlingen. Alla metoder – som till stor del är mänskliga uppfinningar – kan verka fungera väl, och ändå kan församlingen vara lika utarmad på Guds nåd som Gilboas berg var på dagg och regn." – Review and Herald, 31 januari, 1893.

Kapitel 9 – Den stora sanning som förlorats ur sikte

Att en så grundläggande, allomfattande sanning som tillräknad rättfärdighet - rättfärdiggörelse genom tro skulle förloras ur sikte av så många människor som bekänner sig frukta Gud och som anförtrotts himlens sista budskap till en döende värld, verkar ofattbart, men att det är så får vi tydligt veta.

"Många som bekänner sig tro på den tredje ängelns budskap har förlorat läran om rättfärdiggörelse genom tro ur sikte." – Review and Herald, 13 augusti 1889.

"Det är inte en på hundra som själv förstår bibelns sanning när det gäller detta ämne (rättfärdiggörelse genom tro) som är så nödvändigt för vårt nuvarande och eviga väl." – Review and Herald, 3 september 1889.

"Under de senaste tjugo åren har ett smygande, ohelgat inflytande fått människor att se upp till människor, att ansluta sig till människor och att försumma sin himmelske Kompanjon. Många har vänt sig bort från Kristus. De har inte värdesatt den Ende som

förklarar, "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." Låt oss göra allt som står i vår makt för att rätta till detta." – Review and Herald, 18 februari 1904.

Om vi ser tjugo år tillbaka i tiden från 1904 skulle vi precis hamna i de händelser som ledde fram till budskapet om rättfärdighet genom tro år 1888, med de förberedande budskapen som kom strax före det. Vad säger ni, medarbetare? Ska vi inte göra allt som står i vår makt för att rätta till det? Det kan vara så att vi på vägen hem från den religiösa högtiden har lämnat Jesus bakom oss, och att det blir nödvändigt att oroligt söka efter honom som Josef och Maria på deras resa hemåt från Jerusalem. Vi får veta att:

"Orsaken till att våra predikanter uträttar så litet är att de inte vandrar med Gud. Han är en dagsresa ifrån de flesta av dem." – Testimonies for the Church, vol. 1, sid 434.

Detta är en personlig fråga. Låt oss stanna upp och tänka efter: Är Frälsaren en levande, bestående verklighet i mitt liv? Eller är han en dagsresa ifrån mig, och är mitt liv resultatet av *minnet* av hans närvaro?

Den rannsakande varning som kommer genom Profetians Ande när det gäller många sjundedagsadventister som har förlorat "läran om rättfärdiggörelse genom tro" ur sikte, skrevs 1889. Vilken förändring som har skett sedan dess med den del av vårt folk som inte då tog emot eller förstod denna dyrbara sanning, det kan ingen bedöma. Men vi vet att var och en som tror på den tredje ängelns budskap nu borde ha en klar uppfattning om läran om rättfärdiggörelse genom tro och en välgrundad erfarenhet av denna viktiga uppgörelse.

Vad det innebär att förlora en sådan sanning ur sikte

Att förlora denna dyrbara sanning om rättfärdiggörelse genom tro ur sikte, är att gå miste om evangeliets övergripande syfte, vilket måste visa sig bli katastrofalt för individen, oavsett hur välmenande och uppriktig han kan vara när det gäller doktriner, ceremonier, aktiviteter och allt annat som har med religion att göra. Herrens tjänare ger en tydlig varning:

"Om inte *gudomlig kraft kommer in i Guds folks erfarenhet*, då kommer falska läror och felaktiga idéer att fånga sinnena, Kristus och hans rättfärdighet kommer att försvinna ur många människors erfarenhet, och deras tro kommer att bli kraftlös och livlös. Sådana människor kommer inte att ha en daglig levande erfarenhet av Guds kärlek i hjärtat, och om de inte ivrigt bättrar sig kommer de att vara bland dem som representeras av Laodicea, som kommer att bli utspydda ur Guds mun." – Review and Herald, 3 september 1889.

I en sorgligt stor utsträckning har Guds folk misslyckats med att ta gudomlig kraft in i sin erfarenhet, och det resultat som förutsågs har märkts:

1. Falska läror och felaktiga idéer har fångat sinnen.
2. Kristus och hans rättfärdighet har försvunnit ur många människors erfarenhet.
3. Många människors tro är utan kraft och liv.
4. Man har inte en levande daglig erfarenhet av Guds kärlek i hjärtat.

Dessutom får vi veta att Guds verk har förlorat mycket eftersom man inte lyckats skaffa sig den där levande erfarenheten av gudomlig kraft – rättfärdighet genom tro:

"Guds folk har gått miste om mycket genom att inte bevara sanningens enkelhet, som den är i Jesus. Denna enkelhet har trängts ut, och former och ceremonier och en rad energiska men mekaniska aktiviteter har tagit dess plats. Stolthet och ljumhet har gjort att Guds folk väcker anstöt hos honom. Skrytsam självtillräcklighet och självgod egenrättfärdighet har maskerat och dolt själens fattigdom och nakenhet. Men inför Gud är allting naket och uppenbart." Review and Herald, 7 augusti 1894.

På så sätt har omfattande och dödliga förvillelser uppstått:

"Vad är det som utgör eländet och nakenheten hos dem som känner sig rika och som tror att de vunnit rikedomar? Det är bristen på Kristi rättfärdighet. I sin egen rättfärdighet beskrivs de som klädda i smutsiga trasor, och trots att de är i detta tillstånd smickrar de sig själva med att de är klädda i Kristi rättfärdighet. Kan man vara mer bedragen?" – Review and Herald, 7 augusti 1894.

Martin Luther fruktade att denna storslagna sanning skulle bli förvanskad

Fruktan för att man skulle förlora läran om rättfärdiggörelse genom tro ur sikte, den lära som var så kär för honom och genom vilken den stora reformationen uppstod, verkar ha dominerat Luthers tankar när han fick en glimt av framtida händelser som skulle ske i världen. Vi läser:

"Om trospunkten om rättfärdighet en gång kommer att gå förlorad, då har all sann kristen lära gått förlorad ... Då måste den som irrat bort från sin "kristna rättfärdighet" falla under "lagens rättfärdighet". Det innebär att när han har förlorat Kristus måste han förlita sig på sina egna gärningar ... För om vi *bortser* från trospunkten om rättfärdighet *förlorar vi alltihop*. Därför är det nödvändigt att vi huvudsakligen, och framför allt annat, ständigt undervisar och upprepar denna trospunkt ... Ja, trots att vi har lärt oss den och förstår den finns det ingen som fullständigt fattar den, eller tror på den av hela hjärtat ... Därför fruktar jag att denna lära kommer att bli förvanskad och förmörkad igen, när vi är döda. För världen måste fyllas av fruktansvärt mörker och irrläror, innan den sista tiden kommer." – Luther on Galatians, sid. 136, 148, 149, 402.

På samma sätt som Gud kallade Luther ur femtonhundratalets midnattsmörker, och satte denna fackla i hans hand – "DEN RÄTTFÄRDIGE SKALL LEVA AV TRO" - så kommer Gud alltid att ha sina fanbärare som ska upprätthålla denna fundamentala grund för frälsningen i samband med "sanningen för vår tid", i de olika faserna av den sista förkunnelsen av evangelium för hela världen. Det är därför på tiden att vi idag på allvar studerar denna livsviktiga sanning. Vi borde lika tydligt förstå hur en syndare kan förvandlas till en helig, som vi har fått lära oss att förstå hur Adam, en syndfri man, blev syndare. Rättfärdiggörelse genom tro borde vara lika tydlig i våra tankar som läran om lagen, sabbaten, Herrens återkomst och alla andra läror som uppenbaras i Skriften. Men många ser det inte så, och eftersom man varken uppskattat eller upplevt denna lära som man borde, kan sådana människor inte presentera den i sin undervisning.

Detta misslyckande uppmärksammades och påpekades tydligt 1889, för vi läser:

"Pastorerna har inte framställt Kristus i sin fullkomlighet för folket, varken i församlingarna eller i nya områden, och folket saknar en förståndsmässig tro. De har inte blivit undervisade så som de borde ha blivit, att Kristus är både frälsning och rättfärdighet för dem." – Review and Herald, 3 september 1889.

Pastorernas plikt att presentera budskapet om rättfärdighet genom tro

Följande stycken ger utmärkta och ändamålsenliga råd till pastorer och andra evangelisationsarbetare, och pekar tydligt ut det sorgliga faktum att Jesus som borde stå i centrum för vår uppmärksamhet, har kommit i andra hand för många, medan läror och argument har fått första platsen. Vilket fatalt misstag!

"De som arbetar för sanningens sak borde presentera Kristi rättfärdighet, inte som nytt ljus utan som ett dyrbart ljus som folket en tid har förlorat ur sikte. Vi ska ta emot Kristus som vår personlige Frälsare, och han tillräknar oss rättfärdighet från Gud i Kristus." – Review and Herald, 20 mars 1894.

"Låt inte tankarna avledas från det ämne som är viktigare än allt annat, Kristi rättfärdighet, genom att studera teorier. Inbilla dig inte att utförandet av ceremonier och att iaktta yttre former, kommer att göra dig till himlens arvinge. Vi vill hålla tankarna stadigt riktade mot det mål som vi arbetar mot, för nu är Herrens förberedelsedag, och vi borde överlåta våra hjärtan till Gud så att de kan bli milda och behärskas av den helige Ande." – Review and Herald, 5 april 1892.

"Dragningskraftens centrum, Jesus Kristus, får inte utelämnas ur den tredje ängels budskap. Många som har engagerat sig i arbetet för denna tid har gjort Kristus till något sekundärt, och teorier och argument har fått första platsen." – Review and Herald, 20 mars 1894.

"Hemligheten med Kristi människoblivande, innebörden av hans lidanden, hans korsfästelse, hans uppståndelse och hans himmelsfärd uppenbarar Guds fantastiska kärlek för hela mänskligheten. Detta ger kraft åt sanningen." – Review and Herald, 18 juni 1895.

"De små församlingarna har framställts för mig som så fattiga på andlig mat att de håller på att dö, och Gud säger till er, "Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför min Gud." – Review and Herald, 4 mars 1890.

"Detta vet jag, att våra församlingar håller på att dö av brist på undervisning om ämnet rättfärdighet genom tro, och närbesläktade sanningar." - Gospel Workers, sid 301.

"Det ämne som attraherar syndarens hjärta är Kristus och honom som korsfäst. På Golgatas kors uppenbaras Jesus för världen i ojämförlig kärlek. Presentera honom på det sättet för de hungrande människomassorna, och hans kärleks ljus kommer att vinna människor från mörker till ljus, från överträdelse till lydnad och sann helighet. Att se Jesus på Golgatas kors väcker samvetet som inget annat kan, så att vi ser syndens avskyvärda karaktär." – Review and Herald, 22 november 1892.

"Kristus korsfäst – tala om det, be om det, sjung om det och det kommer att göra hjärtan förkrossade och vinna dem. Förutbestämda och formella fraser, att presentera ämnen som bara är ämnade att argumentera om, gör inte mycket nytta. Guds bevekande kärlek i arbetarnas hjärtan kommer att uppmärksammas av dem som de arbetar för. Människor törstar efter livets vatten. Låt dem inte gå ifrån dig tomhänta. Uppenbara Kristi kärlek för dem. Led dem till Jesus, och han kommer att ge dem livets bröd och frälsningens vatten." Review and Herald, 2 juni 1903.

Det passar bra att avsluta detta kapitel med följande makalösa uttalanden, som sammanfattar kärnan i Profetians Andes budskap, och visar oss linjen vi följt i vår undersökning:

"Om hans folk genom Kristi nåd vill bli nya vinläglar, då kommer han att fylla dem med det nya vinet. Gud kommer att ge mer ljus, och gamla sanningar kommer att återupptäckas och åter sättas in i sanningens ramverk, och överallt där arbetarna går kommer de att segra. Som Kristi ambassadörer ska de rannsaka Skrifterna, för att söka efter sanningar som har varit gömda under skräp och irrläror. Och varje stråle av ljus som tas emot ska förmedlas till andra. Ett enda intresse kommer att dominera. Ett ämne kommer att uppsluka alla andra, - KRISTUS VÅR RÄTTFÄRDIGHET." – Review and Herald, 23 december, 1890.

Kapitel 10 – Fullständig och fullkomlig återupprättelse erbjuds

När syndaren träder in i det nya livet i Kristus, genom trons dörr, upptäcker han att han inte bara har blivit förlåten för sina lagöverträdelser, utan han erbjuds fullständig och fullkomlig återupprättelse. Dessutom har förutsättningar skapats i Kristus för att bevara det som har återupprättats. Han lyfts till en ny och högre nivå i livet, i harmoni med följande anvisning och försäkran:

”Vi måste förena oss med Kristus. Det finns en reservoar av kraft till vårt förfogande, och vi ska *inte bli kvar i otrons mörka, kalla grotta där solen inte lyser*, för i så fall kan vi inte fånga de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol.” – Review and Herald, 24 januari 1893.

”Vi måste höja oss över den *frostiga atmosfär* som vi hittills har levt i, och som Satan har omgett våra själar med, och istället andas himlens helgade atmosfär.” – Review and Herald, 6 maj 1890.

Hela berättelsen om återlösning och återupprättelse framställs tydligt i följande vackra uttalande från Inspirationens penna:

”Genom Kristus har åtgärder vidtagits för människans återupprättelse, så väl som försoning. Den avgrund som synden skapade har överbryggats av Golgatas kors. En fullkomlig och fullständig lösensumma har betalats av Jesus. Genom hans förtjänst blir syndaren förlåten och lagens rättvisa upprätthålls. Alla som tror att Kristus är försoningsoffret kan komma och få förlåtelse för sina synder, för genom Kristi förtjänst har förbindelsen öppnats mellan Gud och människa. Gud kan ta emot mig som sitt barn, och jag kan göra anspråk på honom och glädjas i honom som min kärleksfulla Fader. Vi måste centrera vårt hopp om himlen enbart på Kristus, eftersom han är vår ställföreträdare och borgensman. Vi har överträtt Guds lag, och genom laggärningar kommer inget kött att bli rättfärdigt. De bästa ansträngningar som människan kan göra i sin egen kraft är värdelösa när det gäller att uppfylla kraven från den heliga och rättvisa lag som hon har överträtt. Men genom tro på Kristus kan hon göra anspråk på att Guds Sons rättfärdighet räcker till för allt. Kristus uppfyllde lagens krav i sin mänskliga natur. Han bar lagens förbannelse i syndarens ställe och försonade honom, så att var och en som tror på honom inte ska gå under utan ha evigt liv. Verklig tro tillägnar sig Kristi rättfärdighet, och syndaren blir en segrare tillsammans med Kristus, för han blir delaktig i den gudomliga naturen, och på så sätt förenas mänsklighet och gudomlighet. Den som försöker nå himlen genom sina egna laglydiga gärningar, försöker sig på något omöjligt. Människan kan inte räddas utan lydnad, men hennes gärningar ska inte komma från henne själv. Kristus ska verka i henne, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske.” – Review and Herald, 1 juli 1890.

Låt oss noga granska detta budskap som utvecklar vår Herre och Frälsare Jesu Kristi evangeliums mest upphöjda fakta.

1. Fullkomlig och fullständig återupprättelse har gjorts tillgänglig för syndare. Kristi försoningsoffer på korset gjorde det inte bara möjligt för oss att försonas med Gud, utan gjorde det även möjligt för varje syndare som väljer att ta emot erbjudandet, att återupprättas till Adams härliga position innan han syndade.
2. Den stora avgrund som synden skapat, som skiljer oss så långt från Gud och himlen, har överbryggats av Golgatas kors. Vilken orsak till tacksägelse och tillbedjan!

3. Det stora problemet med att förlåta syndaren och samtidigt upprätthålla rättvisan i Guds heliga lag har lösts. Kristus blev vår ställföreträdare. Han tog vår plats, och på så sätt friköpte han oss från fördömelse och död.
4. Genom sitt försoningsoffer öppnade Kristus kommunikationen mellan Gud och den stackars syndiga och förlorade människan.
5. Eftersom bara Kristus blev vår ställföreträdare och borgensman, står allt vårt hopp till honom. Det finns inget annat namn och inget annat sätt.
6. På grund av människans lagöverträdelse kan ingen människa någonsin bli rättfärdiggjord genom laggärningar. Men genom tro på Kristus kan människan göra anspråk på Kristi rättfärdighet som fullt tillräcklig.
7. Genom att tillägna oss Kristi rättfärdighet genom tro blir vi segrare tillsammans med Kristus, och på så sätt blir vi delaktiga av den gudomliga naturen.
8. Genom att försöka nå himlen genom laggärningar försöker vi oss på något som är fullständigt omöjligt.
9. Vi kan inte bli frälsta utan lydnad, men den lydnaden kan inte komma från oss själva. Det måste vara Kristi lydnad som verkar i oss och genom oss, som får oss att både vilja och göra enligt hans goda vilja.

Tillräknad, och därefter tilldelad rättfärdighet

Rättfärdighet genom tro, i sin fullständiga betydelse, kan förstås utifrån följande definition:

"Den rättfärdighet som *rättfärdiggör* oss är *tillräknad*. Den rättfärdighet som gör oss *helgade* är *tilldelad*. Den förstnämnda är vår titel som ger oss laglig *rätt till himlen*. Den andra är vår *lämplighet för himlen*." – Review and Herald, 4 juni 1895.

Tillräknad rättfärdighet, som frikänner en människa från skuld, är grunden för tilldelad rättfärdighet, som helgar vårt agerande i livet och ger oss "lämplighet för himlen". Beträffande hur dessa levande principer fungerar citerar vi följande:

"Kristus har blivit vårt offer och vår borgensman. Han har blivit till synd för vår skull, för att vi skulle kunna bli Guds rättfärdighet i honom. Genom tro på hans namn tillräknar han oss sin rättfärdighet, och den blir en levande princip i våra liv." – Review and Herald, 12 juli 1892.

"Ingen ånger är verklig som inte åstadkommer en reformation. Kristi rättfärdighet är inte ett överdrag att täcka synder med som inte bekänts och lämnats. *Det är en livsprincip som förvandlar* karaktären och styr beteendet. Helighet är helhet för Gud. Det är fullständig överlåtelse av hjärta och liv för att himlens principer ska bo där." – The Desire of Ages, sid 555.

"Kristus tillräknar oss sin syndfria karaktär, och presenterar oss för Fadern i sin egen renhet. Det är många som tror att det är omöjligt att undkomma syndens makt, men vi har fått löftet att vi kan fyllas av hela Guds fullhet. Vi siktar för lågt. Målet är mycket högre." – Review and Herald, 12 juli 1892.

"Jesus är vår store överstepräst i himlen. Och vad gör han nu? Han medlar och försonar sitt folk som tror på honom. Genom hans tillräknade rättfärdighet är de accepterade av Gud, som de som bevisar för världen att de är lojala mot Gud, genom att hålla alla hans bud." – Review and Herald, 22 augusti 1893.

"I Kristi religion finns ett *pånyttfödande inflytande som förvandlar hela varelsen*, som lyfter människan över varje förnedrande och tarvlig last, och som lyfter tankarna och önskingarna mot Gud och himlen. När hon är förenad med den Oändlige får människan del av den gudomliga naturen. På henne har ondskans pilar ingen effekt, för hon är klädd i *Kristi rättfärdighets rustning*." – Counsels to Parents, Teachers and Students, sid 51, 52.

"När människan överlåter sig själv till Kristus tar en ny kraft det nya hjärtat i besittning. En förändring sker som människan aldrig kan åstadkomma själv. Det är ett övernaturligt verk, som för in en övernaturlig beståndsdel i den mänskliga naturen. Den människa som är överlåten åt Kristus blir hans egen borg, som han försvarar mot en värld i uppror, och han tänker inte tillåta någon annan auktoritet där, än sin egen. En människa som behärskas av de himmelska makterna, är ointaglig för Satans angrepp. Men om vi inte överlåter oss till att kontrolleras av Kristus, kommer vi att behärskas av den onde. Det är ofrånkomligt att vi måste kontrolleras av den ena eller den andra av dessa två stora makter som kämpar om herraväldet i världen.

Det är inte nödvändigt att vi medvetet väljer att tjäna mörkrets rike för att vi ska komma under dess herravälde. Vi behöver bara försumma att alliera oss med ljusets rike. Om vi inte samarbetar med de himmelska makterna kommer Satan att ta hjärtat i besittning, och göra det till sin boning. Det enda försvaret mot det onda är att Kristus bor i hjärtat genom tro på hans rättfärdighet. Om vi inte har en levande förbindelse med Gud kan vi aldrig motstå de oheliga effekterna av egenkärlek, njutningslystnad och frestelser att synda. Vi kan lämna många dåliga vanor, och för tillfället kan vi avsluta vårt umgänge med Satan, men utan en levande förbindelse med Gud, genom att vi överlåter oss själva till honom stund för stund, kommer vi inte att segra. Utan att vara personligen bekanta med Kristus och ett oavbrutet umgänge, är vi utlämnade åt fienden, och kommer att lyda honom till slut." – *The Desire of Ages*, sid 323, 324.

Det yttre beviset på den inneboende rättfärdigheten

"Yttre rättfärdighet vittnar om inre rättfärdighet. Den som är rättfärdig inuti är inte hårdhärtad och osympatisk, utan dag för dag växer han till Kristi avbild och går från styrka till styrka. Den som helgas av sanningen kommer att visa självbehärskning och kommer att följa i Kristi fotspår tills nåden övergår i härlighet." – *Review and Herald*, 4 juni 1895.

"När vi tar emot Kristus kommer goda ord att framträda som fruktbara bevis på att vi är på livets väg, att Kristus är vår väg och att vi vandrar på den rätta stigen som leder till himlen." – *Review and Herald*, 4 november 1890.

"När vi är iklädda Kristi rättfärdighet kommer vi *inte att tycka om synd*, för Kristus kommer att samarbeta med oss. Vi kan göra misstag, men vi kommer att hata den synd som var orsak till att Guds Son fick lida på korset." – *Review and Herald*, 18 mars 1890.

"När Kristus är i hjärtat kommer det att var så milt och betvingat av kärlek till Gud och människor att grinighet, felfinnande och ordstrider inte kommer att finnas där. Kristi religion i hjärtat kommer att ge fullständig seger åt dem som äger den, över de drifter som försöker ta herraväldet." – *Testimonies for the Church*, vol. 4, sid 610.

"När en människa blir omvänd till Gud skapas en *ny moralisk smak*, och hon älskar det som Gud älskar, för hennes liv är sammanbundet med Jesu liv med en gyllene kedja av oföränderliga löften. Hennes hjärta dras till Gud. Hennes bön är, "Öppna mina ögon, låt mig skåda det underbara i din lag." (B2000) I den oföränderliga måttstocken ser hon Frälsarens karaktär, och vet att även om hon har syndat så ska hon inte bli frälst i sina synder, utan *från* sina synder, för Jesus är Guds Lamm som tar bort världens synd." – *Review and Herald*, 12 juni 1892.

Det är således tydligt att "Människan kan inte räddas utan lydnad, men hennes gärningar ska inte komma från henne själv. *Kristus ska verka i henne*, både i vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske." Kristus blir inte bara vår tros "upphovsman" utan även dess "fullkomnare".

”När vi närmar oss tidens slut kommer floden av ondska mer och mer tydligt att leda mot undergång. Vi kan vara trygga bara när vi håller ett fast grepp i Jesu hand och håller blicken fästad på vår tros upphovsman och fullkomnare. Han är vår mäktige hjälpare.” Review and Herald, 7 oktober 1890.

Att bära Rättfärdighetens fläckfria klädnad

Trots att Kristi rättfärdighet erbjuds oss utan kostnad, och att den ger fullkomlig och fullständig återupprättelse åt syndaren, får vi veta att somliga *”tillägnar sig inte* Kristi rättfärdighet. Det är en klädnad som de inte bär, en fullkomlighet som de inte känner till och en källa som de inte rört.” Hur kan man misslyckas så med att ta emot och tillägna sig den största av alla gåvor, när:

”Bara de som är iklädda hans rättfärdighets klädnad kommer att kunna uthärda härligheten från hans närvaro när han uppenbarar sig med ”makt och stor härlighet.” – Review and Herald, 9 juli 1908.

”På Kristi kröningsdag kommer han inte att erkänna någon som sin, som har fläck eller skrynkla eller något annat sådant. Men till sina trogna kommer han att ge den odödliga härlighetens kronor. De som inte ville att han skulle regera över dem kommer att se honom omgiven av de frälstas skara, där var och en bär tecknet, ”HERREN VÅR RÄTTFÄRDIGHET.” – Review and Herald, 24 november 1904.

Kapitel 11 – Att skaffa sig denna erfarenhet

Då vi frågar oss hur vi skaffar oss denna erfarenhet av att bli rättfärdiggjorda genom tro, är det till hjälp att notera den direkta frågan och det tydliga svaret som finns dokumenterat om denna erfarenhet.

”Vad är rättfärdiggörelse genom tro? Det är Guds verk när han tillintetgör människans härlighet, och gör det för människan som hon inte har kraft att göra för sig själv. När människor ser sin egen litenhet är de beredda att kläs i Kristi rättfärdighet.” – Special Testimonies for Ministers and Workers, nr 9, sid 62.

Denna erfarenhet, att bli rättfärdiggjord, eller räknad som rättfärdig, är en personlig fråga mellan själen och Gud. Man kan inte ta emot den genom ombud. Det finns bara en entrédörr till denna erfarenhet.

Trons dörr

”Tro är det villkor som Gud har ansett lämpligt för att utlova förlåtelse till syndare, inte för att det finns dygd i tro som man kan förtjäna frälsning genom, utan för att tro kan gripa tag i Kristi förtjänster, botemedlet som Gud tillhandahåller mot synd.” – Review and Herald, 4 november 1890.

”När vi är klädda i Kristi rättfärdighet kommer vi inte att tycka om synd, för Kristus kommer att verka i oss ... En dörr har öppnats, och ingen människa kan stänga den, varken den högsta makten eller den lägsta. Bara du kan stänga dörren till ditt hjärta, så att Herren inte kan nå dig.” – Review and Herald, 18 mars 1890.

Nära intill denna trons dörr har fienden till all rättfärdighet placerat en annan dörr, en vidare och mer iögonfallande entrédörr.

Gärningarnas dörr

Genom denna dörr kommer många pilgrimer som är på väg till det himmelska Kanan omedvetet in på den väg som slutar i undergång. Förr eller senare kommer de att upptäcka att självrättfärdighetens vackra klädnad har blivit en "smutsig klädsel," som är fullständigt olämplig att uppträda med i kungens närvaro. Om denna grupp sägs:

"Många går vilse från den rätta vägen, eftersom de tror att de måste klättra till himlen, att de måste göra något för att förtjäna Guds gillande. De försöker göra sig själva bättre på egen hand genom sina ansträngningar. Det kan de aldrig uppnå. Kristus har öppnat vägen genom att dö som offer för oss, genom att leva som vår förebild och genom att bli vår överstepräst. Han förklarar, "Jag är vägen, sanningen och livet." Om vi genom några egna ansträngningar kunde komma ett steg närmare den himmelska stegen, skulle Kristi ord inte vara sanna." – Review and Herald, 4 november 1890.

"Det finns många som verkar tro att de har ett stort arbete att utföra själva innan de kan komma till Kristus för att få hans frälsning. De verkar tro att Jesus kommer in i bilden alldeles i slutet av deras kamp, och hjälper dem genom att lägga sista handen vid deras livsverk. Det verkar svårt för dem att förstå att Kristus är en fullständig Frälsare, och att han kan helt och fullt frälsa dem som kommer till Gud genom honom. De förlorar det faktum ur sikte, att Kristus själv är "vägen, sanningen och livet." – Review and Herald, 5 mars 1889.

Måtte Herren hjälpa oss alla att gå in genom den rätta dörren och bli fyllda av Kristi rättfärdighet! För varje människa måste "Guds verk när han tillintetgör människans härlighet, och gör det för människan som hon inte har kraft att göra för sig själv" utföras.

Insikt om ett hopplöst tillstånd

Men först av allt, för att skaffa sig denna erfarenhet måste människan inse sitt hopplösa tillstånd, och detta uppnås "genom att vi tilldelas Kristi nåd."

"Utan Kristi nåd är syndaren i ett hopplöst tillstånd. Inget kan göras för honom, men genom gudomlig nåd tilldelas människan övernaturlig kraft och den verkar i sinnet, hjärtat och karaktären. Det är genom att vi tilldelas Kristi nåd som synden kan urskiljas i dess avskyvärda natur, och slutligen kastas ut från själens helgedom. Det är genom nåd som vi får gemenskap med Kristus, för att förenas med honom i frälsningsverket." - Review and Herald, 4 november 1890.

"Utan Kristi nåd är syndaren i ett hopplöst tillstånd. Inget kan göras för honom." Det innebär att syndaren inte kan rentvå sig själv. Inte heller kan en annan syndare hjälpa honom. Lagen som han har överträtt kan varken förlåta eller förbise hans synder. Inte heller kan man hitta något i denna värld som kan ge räddning. Men "genom gudomlig nåd tilldelas människan övernaturlig kraft och den verkar i sinnet, hjärtat och karaktären." Så klargörande och övertygande dessa ord är för syndaren! Genom gudomlig nåd, genom Guds stora barmhärtighet och medkänsla har åtgärder vidtagits för att tilldela syndaren som är utan hopp, "övernaturlig kraft."

Men vad är "övernaturlig kraft"? Det är kraft långt över och bortom allt som bor i människan. Den är bortom allt som människan kan uppnå i denna värld. Det är "all makt i himlen och på jorden" som Kristus förklarade hade getts till honom – den övernaturliga kraft som han använde för att utföra alla underverk under hans tjänande på jorden.

Beträffande denna "övernaturliga kraft" är följande uttalande av dr. Philip Schaff värt att begrunda:

"Alla hans (Kristus) underverk är bara *naturliga* manifestationer av hans person, och därför utfördes de med *samma lätthet som vi utför vårt vanliga dagliga arbete med...* Den övernaturliga och mirakulösa delen i Kristus, kom ihåg det, var inte en lånad egenskap

eller en sporadisk manifestation... En inre egenskap bodde i hans person, och utgick från honom, så att till och med fliken av hans mantel verkade helande när man rörde den, genom trons inverkan, som är den förenande länken mellan honom och själen.” – *The Person of Christ*, sid 76, 77.

Det är denna samma övernaturliga kraft som Kristus tilldelar människan, och som *verkar* i sinnet, hjärtat och karaktären.

Lägg nu märke till de underbara resultat som beskrivs i följande citat från Profetians Ande: ”Det är genom att vi tilldelas Kristi nåd som synden kan urskiljas i dess avskyvärda natur, och slutligen kastas ut från själens helgedom. Det är genom nåd som vi får gemenskap med Kristus, för att förenas med honom i frälsningsverket.” Så vi ser att den ”övernaturliga kraften” som tilldelas människan genom Kristi nåd, *verkar* i hennes sinne och hjärta, och uppenbarar syndens avskyvärda natur för henne, och får henne att tillåta att skadliga ting drivs ut ur själens helgedom.

Syndarens samtycke och val

Men detta fantastiska verk som utförs i hjärtat genom Kristi övernaturliga kraft sker inte utan syndarens samtycke och val. Lägg märke till följande:

”Tro är det villkor som Gud har ansett lämpligt för att utlova förlåtelse till syndare, inte för att det finns dygd i tro som man kan förtjäna frälsning genom, utan för att tro kan gripa tag i Kristi förtjänster, botemedlet som Gud tillhandahåller mot synd. Tron kan presentera Kristi fullkomliga lydnad istället för syndarens överträdelser och fel. När syndaren tror att Kristus är hans personlige Frälsare, då förlåter Gud hans synd, enligt hans osvikliga löften, och rättfärdiggör honom fritt. Den ångerfulla människan inser att hennes rättfärdiggörelse beror på Kristus, som är hennes ställföreträdare och borgensman, som har dött för henne och är hennes försoningsoffer och rättfärdighet.” – *Review and Herald*, 4 november 1890.

Att utöva tro är vår del i den stora överenskommelsen som gör att syndare förvandlas till heliga människor. Men vi måste komma ihåg att det inte finns någon dygd i den tro som vi utövar, ”som man kan förtjäna frälsning genom.” Det innebär att det inte finns någon dygd i själva tron, eller i att utöva den. Dygden finns helt och hållet hos Kristus. *Han* är det botemedel som tillhandahållits mot synd. Tro är den handling som gör att den fördärvade, hjälplösa och fördömda syndaren skaffar sig botemedlet. ”Tron kan presentera Kristi fullkomliga lydnad istället för syndarens överträdelser och fel.” Detta är verkligen en himmelsk tanke! Detta är frälsningens fantastiska vetenskap som de heliga kommer att glädja sig åt i evighet. Ändå är den så enkel i sin funktion att den svagaste och mest ovärdiga kan ingå i den med allt vad den innebär och i dess fullhet.

Levande tro åtföljs av gärningar

Att gå in genom trons dörr till den tillräknade och tilldelade rättfärdighetens fullhet, innebär mer än enbart ett mentalt samtycke till de förberedelser som gjorts. Detta är portalen till den ”levande tron, som *verkar* genom kärlek och som renar själen.” För att passera genom denna port måste man rätta sig efter vissa krav:

1. *Man måste sluta praktisera all känd synd, och inte längre försumma kända plikter.*

”Men medan Gud kan vara rättvis, och ändå rättfärdiggöra syndaren genom Kristi förtjänster, kan ingen människa klä sin själ i Kristi rättfärdighets klädnad medan hon praktiserar kända synder eller försummar kända plikter. Gud kräver att hjärtat ska överlätas fullständigt, innan rättfärdiggörelse kan äga rum. Och

för att människan ska behålla sin rättfärdighet måste man lyda oavbrutet, genom aktiv och levande tro som är verksam genom kärlek och som renar själen.” – Review and Herald, 4 november 1890.

2. *Villighet att betala priset – att överlämna allt.*

”Kristi rättfärdighet, som en ren vit pärla, har inga defekter, inga fläckar, ingen skuld. Denna rättfärdighet kan bli vår. Frälsningen, med dess ovärderliga skatter som köpts med blod, är den dyrbara pärlan. Vi kan söka efter den och finna den... I liknelsen beskrivs hur köpmannen säljer allt han äger för att kunna äga en enda dyrbar pärla. Detta är en vacker beskrivning av dem som värdesätter sanningen så mycket att de *ger upp allt de har* för att kunna äga den.” – Review and Herald, 8 augusti 1889.

3. *Att helt och hållet överge felaktiga vanor.*

”Det finns somliga människor som söker, ständigt söker, efter den fina pärlan. Men de överger inte sina felaktiga vanor helt och hållet. De dör inte från jaget så att Kristus kan leva i dem. Därför finner de inte den dyrbara pärlan.” – Review and Herald, 8 augusti 1899.

4. *Viljekraften i samarbete med Gud.*

”Herren har inte avsett att den mänskliga kraften ska vara förlamad, utan att människans kraft genom samarbete med Gud ska kunna uträtta det som är gott. Det är inte Guds avsikt att vår vilja ska utplånas, för det är just med hjälp av denna egenskap som vi ska uträtta det arbete som han vill att vi ska utföra, både hemma och på andra ställen.” – Review and Herald, 1 november 1892.

Så uppriktigt och allvarligt vi borde rätta oss efter denna tydliga beskrivning och helt och fullt få erfarenhet av att räknas som rättfärdiga och att bli gjorda rättfärdiga, ostraffliga och helgade genom tro på Kristus! Så djupt och intensivt vi borde inse vårt hopplösa tillstånd, när det gäller det vi kan göra själva! Det är bara genom Guds nåd som vi kan befrias. Så högt vi borde värdesätta denna stora sanning, att vi kan få övernaturlig kraft genom gudomlig nåd! Vi borde inse den fulla vidden av denna försäkran om att synden i all sin avskyvärdhet kan drivas ut från själens tempel. Vi borde inse att vår del i denna stora överenskommelse är att välja och ta emot den genom tro, när vi fullständigt har uppfyllt villkoren. Och varje dag borde vi ödmjukt bönfälla inför nådens tron om Kristi förtjänster och hans fullkomliga lydnad, istället för våra överträdelser och synder. Och när vi gör det borde vi tro och inse att vår rättfärdiggörelse kommer genom Kristus som vår ställföreträdare och borgensman, att han har dött för oss och att han är vårt försonings-offer och vår rättfärdighet.

Om vi å vår sida följer dessa instruktioner uppriktigt och helhjärtat, kommer Gud att genomföra resultaten i våra liv, och ”då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud.” Rom 5:1. Vi kommer att uppleva frälsningsglädje, och dag efter dag kommer vi att *uppleva verkligheten* i den seger som har besegrat världen, vår tro.

Låt oss inte vila förrän vi helt har passerat genom trons port, in i den välsignade erfarenheten av förlåtelse, ostrafflighet, rättfärdighet och frid i Kristus.

TILLÄGG

Blandade citat som inte inkluderats i tidigare kapitel.

Kristus, källan till alla riktiga impulser

Gud Fadern uppenbarar Kristus

"Gud uppenbarar Kristus för syndaren, och när han ser Guds Sons renhet är han inte okunnig om syndens karaktär. Genom tro på Kristi arbete och kraft uppstår fiendskap i hans hjärta mot synden och Satan. De som Gud förlåter görs först ångerfulla." – Review and Herald, 1 april 1890.

Kristus drar syndaren till sig

"Kristus drar syndaren till sig genom att visa sin kärlek på korset, och detta gör hjärtat mjukt, gör intryck på sinnet, väcker ånger och leder till bättring." – Review and Herald, 1 april 1890.

"Kristus drar ständigt människor till sig, medan Satan lika ihärdigt och genom varje tänkbart knep, försöker dra människor bort från deras Frälsare." – Review and Herald, 1 april 1890.

"När Kristus får dem att se på hans kors, att se på honom som genomborrats av deras synder, gör budorden intryck på samvetet. Ondskan i deras liv och själens djupt rotade synder uppenbaras för dem. De börjar förstå något av Kristi rättfärdighet och utbrister, "Vad är synd, eftersom den kräver ett sådant offer för att befria dess fångar? Var all denna kärlek, allt detta lidande, all denna förödmjukelse nödvändig för att vi inte skulle gå under, utan ha evigt liv?" – Steps to Christ, sid 31.

Kristus ger ånger

"Ånger är lika mycket en gåva från Kristus som förlåtelse, och kan inte finnas i det hjärta där Jesus inte har varit i arbete. Vi kan lika litet ångra oss utan Kristi Ande som väcker samvetet, som vi kan bli förlåtna utan Kristus." – Review and Herald, 1 april 1890.

Kristus är kraftens källa

"Kristus är källan till alla riktiga impulser. Han är den ende som kan väcka fiendskap mot synden i det naturliga hjärtat. Han är vår kraftkälla, om vi ska bli frälsta. Ingen kan ångra sig utan Kristi nåd." – Review and Herald, 1 april 1890.

Kristus är rättfärdigheten förkroppsligad

"Guds rättfärdighet är förkroppsligad i Kristus. Vi tar emot rättfärdighet genom att ta emot honom." – Thoughts From the Mount of Blessing, sid 34.

Kristus, den himmelska Köpmannen

"Jesus går från dörr till dörr, och står framför varje själstempel och säger, "Jag står vid dörren och knackar." Som en himmelsk köpman lägger han fram sina dyrbarheter och kallar, "Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns." Guldets som han erbjuder är ingen legering, det är dyrbarare än guld från Ofir, för det är tro och kärlek. De vita kläderna som han inbjuder själen att bära är hans egen rättfärdighets klädnad, och smörjelseoljan är hans nåds olja, som kommer att ge andlig synförmåga till den själ som befinner sig i blindhet och mörker, för att han ska kunna skilja mellan Guds Andes verk och

fiendens ande. Öppna era dörrar, säger den store Köpmannen, som äger andliga rikedomar, och gör affärer med mig. Det är jag, din Frälsare, som råder dig att köpa av mig.” – Review and Herald, 7 augusti 1894.

Rättfärdighetens rot

”Rättfärdigheten har sin rot i gudsfruktan. Ingen människa kan upprätthålla ett rent, kraftfullt liv inför sina medmänniskor, om inte hennes liv är dolt med Kristus i Gud. Ju mer omfattande aktivitet man bedriver bland människor, desto närmare förbindelse måste hjärtat ha med himlen.” – Ministry of Healing, sid 136.

”Rättfärdigheten har sin rot i gudsfruktan. Ingen människa är rättfärdig om hon inte har tro på Gud och upprätthåller en levande förbindelse med honom. Som en blomma på marken har sin rot i jorden, så som den måste få luft, dag, regnskurar och solsken, så måste vi från Gud få det som främjar själens liv. Det är bara genom att bli delaktiga av hans natur som vi kan få kraft att lyda hans bud. Ingen människa, hög eller låg, erfaren eller oerfaren, kan stadigt upprätthålla ett rent och kraftfullt liv inför sina medmänniskor, om inte hennes liv är dolt med Kristus i Gud. Ju mer omfattande aktivitet man bedriver bland människor, desto närmare förbindelse måste hjärtat ha med himlen.” – Testimonies for the Church, vol. 7, sid 194.

Att arbeta ut det som gudomlig nåd arbetar in

”Att hon (människan) behöver gudomlig hjälp gör inte att mänskliga ansträngningar är onödiga. Det krävs tro från människans sida, för tro verkar genom kärlek och renar själen ... Han har gett varje människa sitt arbete, och varje sann arbetare sprider ljus till världen, eftersom han är förenad med Gud, Kristus och himmelska änglar i det stora arbetet med att rädda dem som håller på att gå förlorade. Genom förening med Gud blir han mer och mer skicklig i att utföra Guds arbete. Genom att arbeta ut det som gudomlig nåd arbetar in, når den troende andlig storhet.” – Review and Herald, 1 november 1892.

Motgiftet mot formalism

”Den rättfärdighet som Kristus undervisade om innebär att hjärtat och livet anpassas efter Guds uppenbarade vilja. Syndiga människor kan bli rättfärdiga bara om de har tro på Gud, och upprätthåller en levande förbindelse med honom. Då kan sann gudsfruktan höja tankarna och förädla livet. Då kommer de yttre tecknen på religion att stämma överens med den kristna människans inre renhet. Då är inte de ceremonier som ingår i gudstjänsten meningslösa ritualer, som de hycklande fariséernas ritualer.” – The Desire of Ages, sid 310.

En kraft utanför människan

”För att vinna seger över var och en av fiendens anfäktelser måste vi gripa tag i en kraft som finns utanför och bortom oss själva. Vi måste upprätthålla en ständig, levande förbindelse med Kristus, som har makt att ge seger åt varje människa som vill upprätthålla en trofast och ödmjuk inställning.” – Review and Herald, 9 juli 1908.

Kristus är den kraften

”Tron griper tag i Kristi förtjänster.” – Review and Herald, 1 november 1892.

Uppmuntran för de modlösa

”Alla som förstår sin djupa själsliga fattigdom, som förstår att de inte har något gott i sig själva, kan finna rättfärdighet och styrka genom att se på Jesus ... Han uppmanar dig

att byta din fattigdom mot hans nåds rikedomar ... Oavsett hur din tidigare erfarenhet har varit och hur nedslående dina nuvarande omständigheter är, om du vill komma till Jesus precis som du är, svag, hjälplös och modlös, då kommer din barmhärtige Frälsare att komma dig till mötes och slå sina kärleksfulla armar och sin rättfärdighets klädnad omkring dig." – Thoughts From the Mount of Blessing, sid 21.

Världsliga intressen är underordnade

"För att acceptera inbjudan till evangeliets fest måste deras världsliga intressen underordnas det enda syftet, att ta emot Kristus och hans rättfärdighet. Gud gav allt för människan, och han ber henne att sätta sin tjänst för honom över alla jordiska och själviska hänsyn. Han kan inte acceptera ett delat hjärta. Det hjärta som är upptaget av tillgivenhet för det jordiska kan inte bli hängivet Gud!" – Christ's Object Lessons, sid 223.

Lämpliga ämnen att studera

Kristi medlartjänst

"Kristi medlartjänst, återlösningens stora och heliga hemlighet, studeras inte och förstås inte av det folk som gör anspråk på att ha större ljus än alla andra folk på jordens yta. Om Kristus personligen var på jorden skulle han tala till många som påstår sig tro på sanningen för vår tid, med de ord som han använde när han talade till fariséerna: "Ni tar fel och förstår varken skriften eller Guds makt." – Review and Herald, 4 februari 1890.

Frälsningsplanen

"När vi närmar oss tidens slut... borde vi ägna oss åt att studera frälsningsplanen, så att vi kan få en uppfattning om hur högt Jehova har värdesatt människans frälsning." – Review and Herald, 7 oktober 1890.

Tro

"Det finns gamla sanningar, som ändå är nya, som ska läggas till vår rikedom av kunskap. Vi varken förstår eller visar tro så som vi borde. Kristus har gett rika löften om att ge den helige Ande till sin församling, men så litet dessa löften ändå uppskattas! Vi är inte kallade att tillbe och tjäna Gud genom att använda samma medel som man gjort tidigare. Gud kräver ett bättre tjänande nu än någonsin tidigare. Han kräver att vi använder oss av de himmelska gåvorna. Han har lett oss in i en position där vi behöver högre och bättre ting än vad som någonsin tidigare behövts." – Review and Herald, 25 februari 1890.

Guds lag i förhållande till rättfärdighet genom tro

Lagen är spegeln

"När han (syndaren) betraktar Kristi rättfärdighet i de gudomliga föreskrifterna, utbrister han, "Herrens lag är utan brist, den ger liv på nytt." (B2000) När syndaren blir förlåten för sina överträdelser genom Kristi förtjänster, när han blir klädd i Kristi rättfärdighet genom tro på honom, utbrister han tillsammans med psalmisten, "Hur ljuvligt smakar inte ditt tal! Det är sötare än honung för min mun." "De är dyrbarare än guld, än mängder av fint guld. De är sötare än honung, än renaste honung." Detta är omvändelse." – Review and Herald, 21 juni 1892.

Lagen kräver rättfärdighet

"Lagen kräver rättfärdighet, och det är syndaren skyldig lagen. Men han är oförmögen att ge det." – Review and Herald, 4 november 1890.

"Oavsett alla läpparnas och röstens bekännelser, om karaktären inte är i harmoni med Guds lag bär de som bekänner ändå ond frukt." – Review and Herald, 7 maj 1901.

Det enda sättet att leva upp till lagens krav

"Det är omöjligt för människan att leva upp till Guds lags krav i mänsklig kraft enbart. Hennes offer, hennes gärningar, kommer alla att vara fläckade av synd. I Frälsaren har vi försetts med ett botemedel, han som kan ge människan den dygd som finns i hans förtjänster, och göra henne till sin medarbetare i det stora frälsningsverket. Kristus är rättfärdighet, helgelse och återlösning för dem som tror på honom, och som följer i hans spår." – Review and Herald, 4 februari 1890.

"Genom sin fullkomliga lydnad har han gjort det möjligt för varje människa att lyda Guds bud. När vi underkastar oss Kristus förenas hjärtat med hans hjärta, viljan smälter samman med hans vilja, sinnet blir ett med hans sinne, tankarna fångslas av honom. Vi lever hans liv. Detta är vad det innebär att bli klädd i hans rättfärdighets klädnad. När Herren då ser på oss, ser han inte kläderna av fikonlöv, inte nakenheten och syndens deformiteter, utan sin egen rättfärdighets klädnad, som är fullkomlig lydnad för Jehovas lag." – Christ's Object Lessons, sid 312.

"Det enda sättet för honom (syndaren) att uppnå rättfärdighet, är genom tro. Genom tro kan han återropa Kristi förtjänster inför Gud, och Herren sätter upp sin Sons lydnad på syndaren konto. Kristi rättfärdighet accepteras istället för människans misslyckande, och Gud tar emot, förlåter och rättfärdiggör den ångerfulla och troende människan, och behandlar henne som om hon vore rättfärdig, och älskar henne som han älskar sin Son. Det är så tro räknas som rättfärdighet, och den förlätta människan fortsätter från nåd till nåd och från ljus till ännu större ljus. Hon kan med glädje säga, då "frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare. Detta skedde för att vi skulle stå rättfärdiga genom hans nåd och, som vårt hopp är, bli arvingar till det eviga livet." – Review and Herald, 4 november 1890.

"Kristus gav sitt liv som ett offer, inte för att förgöra Guds lag, inte för att sänka kraven, utan för att upprätthålla rättvisa och för att ge människan en andra prövning. Ingen kan hålla Guds bud utom i Kristi kraft. Han bar hela mänsklighetens synd i sin kropp, och han tillräknar varje troende barn sin rättfärdighet." – Review and Herald, 7 maj 1901.

"Lagen har ingen makt att förlåta överträdaren, men den hänvisar honom till Kristus Jesus som säger till honom: Jag vill ta din synd och bära den själv, om du vill ta emot mig som din ställföreträdare och borgensman. Återuppta din lojalitet, och jag kommer att tilldela dig min rättfärdighet." – Review and Herald, 7 maj 1901.

"Kristi död var ett argument till människans fördel som inte kunde motsägas. Lagens straff drabbade honom som var jämlik med Gud, och människan var fri att ta emot Kristi rättfärdighet, och att segra genom ett liv i ånger och ödmjukhet, så som Guds Son hade segrat över Satan. På så sätt är Gud rättvis samtidigt som han gör alla dem som tror på Jesus rättfärdiga. – The Great Controversy, sid 502, 503.

Den Gudomliga planen för att presentera lagens krav

"Om vi vill ha den anda och kraft som finns i den tredje ängelns budskap, måste vi presentera lagen och evangeliet tillsammans, för de går hand i hand." – Review and Herald, 3 september 1889.

"Många predikningar om lagens krav har saknat Kristus, och denna brist har gjort att sanningen inte kunnat omvända människor." – Review and Herald, 3 februari 1891.

"När de presenterat lagens bindande krav har många underlåtit att beskriva Kristi oändliga kärlek. De som har så stora sanningar och så omvälvande reformer att presentera för folket, har inte haft insikt om det försonande Offrets värde, som ett uttryck för Guds stora kärlek till människan. Kärlek till Jesus och Jesu kärlek till syndare, har tappats bort ur den religiösa erfarenheten hos dem som fått i uppdrag att predika evangeliet, och jaget har upphöjts istället för mänsklighetens Frälsare." – Review and Herald, 3 februari 1891.

DEN SISTA FÖRSAMLINGEN, ÅTERSTODEN, I ALLVARLIG FARA

Utpekade tillstånd

Andlig förlamning

"Överallt i våra församlingar finns de som är andligt förlamade. De visar inte andligt liv." – Review and Herald, 24 maj 1892.

Andlig slöhet

"Den sovande församlingen måste väckas till liv och vakna ur sin andliga slöhet, för att komma till insikt om de viktiga plikter som har lämnats ogjorda. Folket har inte stigit in i det heliga, där Jesus gått in för att vinna försoning för sina barn." – Review and Herald, 25 februari 1890.

Andlig blindhet

"Det finns många, många bekännande kristna som likgiltigt väntar på att Herren ska komma. De har inte på sig hans rättfärdighets klädnad. De kanske bekänner sig vara Guds barn, men de är inte renade från synd. De är själviska och självtillräckliga. Deras erfarenhet saknar Kristus. De älskar varken Gud över allt annat, eller sin nästa som sig själva. De har ingen verklig uppfattning om vad helighet är. De ser inte sina egna deformiteter. De är så förblindade att de inte kan upptäcka stolthetens och onskans subtila effekter. De är klädda i självrättfärdighetens trasor, och drabbade av andlig blindhet. Satan har kastat sin skugga mellan dem och Kristus, och de har ingen önskan att studera sin Frälsares rena och heliga karaktär." – Review and Herald, 26 februari 1901.

Andlig torka

"Vi behöver den helige Ande för att förstå sanningarna för vår tid, men det råder andlig torka i församlingarna, och vi har vant oss vid att vara liknöjda med vår ställning inför Gud." – Review and Herald, 25 februari 1890.

Församlingar dör

"Våra församlingar håller på att dö i brist på undervisning om ämnet rättfärdighet genom tro på Kristus, och liknande sanningar." - Gospel Workers, sid 301.

Risk att göra ett fruktansvärt misstag

"Om vi är självtillräckliga och tror att vi kan fortsätta precis som vi har lust, och ändå hoppas att allt löser sig till slut, då kommer vi att upptäcka att vi har gjort ett fruktansvärt misstag." - Review and Herald, 9 juli, 1908.

Ett halvdant arbete räcker inte

"Vi måste tömmas på jaget. Men det är inte allt som krävs, för när vi har tagit avstånd från våra avgudar måste tomrummet fyllas. Om hjärtat lämnas tomt och detta vakuum inte fylls, kommer det att vara i samma tillstånd som han vars hus var "tomt, städat och pyntat" men utan någon gäst som bodde där. Den onda anden tog med sig sju andra andar som var mer onda än han själv, och de tog sig in och bodde där, och den mannens tillstånd blev till slut värre än det var från början. Om du tömmer hjärtat på jaget måste du ta emot Kristi rättfärdighet. Grip tag i honom genom tron, för du måste ha Kristi sinne och anda så att du kan göra Kristi gärningar. Om du öppnar hjärtats dörr kommer Jesus att ersätta detta vakuum med sin Andes gåvor, och sedan kan du vara en levande predikant hemma, i församlingen och i världen." - Review Herald februari 1892.

KALLELSE TILL ANDLIG VÄCKELSE OCH REFORMATION

"Men det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek. Tänk därför på varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör dina första gärningar. Annars, om du inte omvänder dig, skall jag komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats."

Jag har blivit instruerad att säga att dessa ord stämmer in på sjundedags adventistförsamlingar i deras nuvarande tillstånd. Man har förlorat Guds kärlek, och det innebär att kärleken till varandra saknas. Jag, jag, jag omhuldas och kämpar om den främsta platsen. Hur länge ska detta fortsätta? Om det inte blir en ny omvändelse kommer det snart att bli en sådan brist på gudsfruktan att församlingen kommer att liknas vid fikonsträdet som inte hade någon frukt. Hon har fått stort ljus. Hon har haft stora möjligheter att bära mycket frukt. Men självisheten har kommit in, och Gud säger, "om du inte omvänder dig, skall jag komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats."

Jesus betraktade det pretentiösa fikonsträdet som inte bar någon frukt, och med bedrövad motvilja uttalade han en förbannelse. Och under förbannelsen från en vanärad Gud torkade fikonsträdet bort. Måtte Gud hjälpa sitt folk att dra lärdom av denna undervisning medan det fortfarande finns tid.

Strax före sin himmelfärd sa Kristus till sina lärjungar "Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." Guds folk idag utför inte denna befallning som de borde. Självishet hindrar dem från att ta emot dessa ord med deras allvarliga innebörd.

I många hjärtan verkar det knappt finnas ett enda andetag av andligt liv. Det gör mig mycket bedrövad. Jag befärar att man inte fört energiskt krig mot världen, köttet och djävulen. Ska vi genom en halvdöd kristendom uppmuntra världens själviska, giriga anda, dela dess ogudaktighet och le åt dess falskhet? Nej! Låt oss genom Guds nåd vara trofasta mot sanningens principer och hålla fast vid vår första tillförsikt ända till slutet. Vi ska inte vara tröga när det gäller nit, utan brinnande i anden och tjäna Herren. En enda är vår Herre, och det är Kristus. Honom ska vi se upp till. Från honom ska vi få vår visdom. Genom hans nåd ska vi bevara vår integritet, och stå inför Gud i ödmjukhet och ånger och representera honom inför världen.

Man har gärna velat ha predikningar i våra kyrkor. Medlemmarna har varit beroende av förkunnelser från predikstolen istället för av den helige Ande. Eftersom de varken har efterfrågats eller använts har de andliga gåvor som de fått avtagit och blivit svaga. Om pastorerna åkte till nya arbetsfält skulle medlemmarna tvingas ta sitt ansvar, och genom användning skulle deras förmågor öka.

Gud kommer med en allvarlig anklagelse om andlig kraftlöshet, både till pastorer och till folket. Han säger, "Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skylla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se."

Gud uppmanar till andlig väckelse och andlig reformation. Om inte detta sker kommer de som är ljumna att fortsätta att bli ännu mer vämjeliga för Herren, tills han kommer att vägra erkänna dem som sina barn.

En väckelse och en reformation måste äga rum under den helige Andes ledning. Väckelse och reformation är två olika saker. Väckelse innebär en förnyelse av det andliga livet, att sinnets och hjärtats krafter får liv, en uppståndelse från andlig död. Reformation innebär en omorganisation, ändrade idéer och läror, vanor och praxis. Reformation kommer inte att bära rättfärdighetens goda frukt om den inte är förknippad med Andens väckelse. Väckelse och reformation ska göra sitt anvisade arbete, och när de utför detta verk måste de verka tillsammans.

Vet ni inte "att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!" "Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen." Kristus gav sitt liv för ett fallet människosläkte, och gav oss ett föredöme för att vi ska följa i hans spår. Den som gör det kommer att få höra de uppskattande orden, "Bra, du gode och trogne tjänare... Gå in i din herres glädje!"

Herrens ord dämpar inte aktivitet. Det ökar människans användbarhet genom att leda hennes aktiviteter i rätt riktning. Herren lämnar inte människan utan ett mål att sträva efter. Han sätter framför henne ett odödligt arv, och ger henne förädlade sanning för att hon ska kunna gå framåt på en trygg och säker stig, på jakt efter det som är värt att ägna sina bästa förmågor åt – det eviga livets krona.

Människan kommer att få mer kraft när hon fortsätter att lära känna Herren. När hon strävar efter att nå den högsta standarden är bibeln ett ljus som leder hennes steg hemåt. I det ordet finner hon att hon tillsammans med Kristus är arvinge till en evig skatt. Denna handbok visar vägen till himmelska rikedomar som är omöjliga att helt utforska. Genom att fortsätta lära känna Herren försäkras hon sig om en lycka som aldrig tar slut. Dag efter

dag är Guds frid hennes belöning, och genom tro ser hon ett hem i evigt solsken, fritt från alla sorger och besvikelser. Gud styr hennes steg och bevarar henne från fall.

Gud älskar sin församling. Där finns ogräs blandat med vetet, men Herren känner de sina. "Men du har några få i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder, och de skall vandra tillsammans med mig i vita kläder, ty de är värdiga. Den som segrar skall alltså bli klädd i vita kläder, och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Fader och hans änglar. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna."

Ska inte de råd som Kristus ger påverka församlingen? Varför halta, ni som känner sanningen, på båda sidor? "Om det är HERREN som är Gud, så följ honom. Men om det är Baal, så följ honom." Kristi efterföljare har inte rätt att stå på neutral mark. Det är mer hopp om en öppen fiende än om en som är neutral.

Låt församlingen reagera på profetens ord, "Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer, och HERRENS härlighet går upp över dig. Se, mörker skall övertäcka jorden och töcken folken, men över dig skall HERREN gå upp, hans härlighet skall uppenbaras över dig."

Guds folk har förlorat sin första kärlek. Nu måste de ångra sig och göra stadiga framsteg på helighetens stig. Guds syften påverkar varje fas i livet. De är oföränderliga och eviga, och vid den bestämda tiden kommer de att genomföras. Ett tag kan det verka som om Satan har all makt i sina händer, men vi litar på Gud. När vi närmar oss honom kommer han att närma sig oss och kommer att verka med mäktig kraft för att uppnå sina nådiga syften.

Gud tillrättavisar sitt folk för deras synder, för att han ska göra dem ödmjuka och få dem att söka hans ansikte. När de reformerar sig och hans kärlek åter väcks i deras hjärtan, kommer han att kärleksfullt besvara deras böner. Han kommer att styrka dem i deras reformerande handlingar, och resa upp ett banér åt dem mot fienden. Hans rika välsignelse kommer att vila över dem och de kommer att reflektera himlens ljus med klara strålar. Då kommer många som inte har deras tro att se att Gud är med sitt folk, och förena sig med dem för att tjäna Frälsaren." – Review and Herald, 25 februari 1902.

DE SISTA DAGARNAS FAROR OCH FÖRMÅNER

"För den tidiga församlingen var hoppet om att Kristus skulle komma, ett välsignat hopp, och de beskrevs av aposteln som att de väntade på att hans (Guds) Son skulle komma från himlen, och att de älskade hans tillkommelse. Så länge detta hopp omhulldes av Kristi bekännande efterföljare var de ett ljus för världen. Men det var inte Satans plan att de skulle vara ett ljus för världen... Satan var verksam för att åstadkomma avfall i den tidiga församlingen, och när han uppnådde sitt syfte introducerades doktriner som gjorde att församlingen genomsyrades av otro på Kristus och hans återkomst. Guds och människans fiende kastade sin helvetiska skugga tvärsöver de troendes stig, och grumlade deras hoppas stjärna, till och med deras tro på att den store Guden och vår Frälsare Jesus Kristus ska komma.

Det hopp som hade varit så dyrbart för dem förlorade sin dragningskraft, för Satans bedrägliga illusioner utplånade nästan fullständigt ljuset om frälsning genom en korsfäst och uppståndens Frälsares förtjänster. Människor förleddes att försöka få försoning genom sina egna gärningar – genom fastor och botgöringar och genom att betala pengar till kyrkan. Det var mer tilltalande för det naturliga hjärtat att söka rättfärdiggörelse på detta

sätt än att söka den genom ånger och tro, genom tro på sanningen och lydnad för sanningen.

Under avfalllets tidsåldrar bredde mörker ut sig över jorden och kompakt mörker täckte människorna, men reformationen väckte jordens invånare från deras dödsliknande sömn, och många vände sig bort från sin ytlighet och vidskepelse, från präster och botgöring, till att tjäna den levande Guden och att söka i hans heliga ord, som efter gömda skatter. De började enträget arbeta i sanningens gruva, för att röja undan skräpet av mänskliga åsikter som hade begravt ljusets dyrbara ädelstenar. Men så fort reformationsarbetet började försökte Satan beslutsamt att ännu mer ihärdigt binda människors sinnen i vidskepelse och irrläror...

Det som Satan har lett människor att göra förr kommer han om möjligt att få dem att göra igen. Den tidiga församlingen blev förledd av Guds och människors fiende, och avfall kom in i leden bland dem som bekände sig älska Gud. Idag kommer Guds folk att överraskas av Satans knep, om de inte vaknar upp ur sömnen. Bland dem som påstår sig tro att Frälsaren snart ska komma är det många som har avfallit, som har förlorat sin första kärlek och som passar in på beskrivningen som nedtecknats om församlingen i Laodicea, som beskrivs som varken kall eller varm. Satan kommer att göra sitt yttersta för att hålla dem i ett tillstånd av likgiltighet och apati. Måtte Herren uppenbara för folket vilka faror som väntar dem, så att de kan vakna från sin andliga sömn, göra iordning sina lampor och befinnas väntande på Brudgummen när han kommer tillbaka från bröllopet.

Den tid som vi lever i är händelserik och full av faror. Tecknen på att slutet närmar sig hopar sig omkring oss, och händelser kommer att inträffa som är mer fruktansvärda än något världen hittills har sett...

Måtte var och en som säger sig tro att Herren snart kommer, studera skrifterna som aldrig förr, för Satan är fast besluten att pröva alla möjliga knep för att behålla själar i mörker och att förblinda sinnet inför farorna i den tid som vi lever i. Måtte varje troende ta upp sin bibel under ivrig bön om att han ska bli upplyst genom den helige Ande om vad som är sanning, så att han kan förstå mer om Gud och Jesus Kristus som han har sänt. Sök efter sanningen som efter gömda skatter, och undgå fienden.

Prövningens tid är över oss, för den tredje ängelns höga rop har redan börjat genom uppenbarelsen om Kristi rättfärdighet, Frälsaren som förlåter synd. Detta är början av ljuset från den ängel vars härlighet ska uppfylla hela jorden.

Det är var och ens uppgift, som har fått varningsbudskapet, att upphöja Jesus och att presentera honom för världen så som han uppenbaras i förebilder, så som man kan skönja honom i symboler och som han visas i profeternas uppenbarelsen, så som han avslöjas i undervisningen som gavs till hans lärjungar och i de underbara underverken som utfördes för människornas barn. Sök i skrifterna, för det är de som vittnar om honom.

Om du ska stå fast under nödens tid måste du känna Kristus, och använda dig av hans rättfärdighets gåva, som han tillräknar den ångerfulla syndaren. Mänsklig visdom kommer inte att räcka för att uppfinna en frälsningsplan. Mänsklig filosofi är inte till någon nytta, resultatet av de mest upphöjda mänskliga krafter är värdelöst, om de avviker från den gudomliga Lärarens stora plan. Ingen ära kommer att tillfalla människan. All mänsklig hjälp och ära ligger i gruset, för sanningen sådan den är i Jesus, är det enda tillgängliga medel som människan kan bli frälst genom. Människan har fått förmånen att ha förbindelse med Kristus, och då kan det gudomliga och det mänskliga förenas, och enbart på denna förening måste människans hopp vila. För det är när Guds Ande rör vid själen som själskrafterna får liv och människan blir en ny skapelse i Kristus Jesus...

Kristus och honom som korsfäst, är det ämne som attraherar syndarens hjärta. På Golgatas kors uppenbaras Jesus för världen i sin överlägsna kärlek. Framställ honom så för

de hungrande folkmassorna, och hans kärleks ljus kommer att vinna människor från mörker till ljus, från överträdelse till lydnad och sann helighet. Att se på Jesus på Golgatas kors väcker samvetet, som inget annat kan göra, så att man inser syndens avskyvärda natur. Det var synd som orsakade Guds älskade Sons död, och synd är överträdelse av lagen. På honom lades allas våra synder. Syndaren erkänner då inför lagen att den är god, för han inser att den fördömer hans onda gärningar. Han upphöjer Kristi ojämförliga kärlek när han förberedde frälsning för honom genom hans tillräknade rättfärdighet, han som inte visste av någon synd och i vars mun inget svek fanns.

Sanningen är verkningsfull, och genom lydnad förändrar dess kraft sinnet till Jesu avbild. Det är sanningen som den är i Jesus som gör samvetet känsligt och som förvandlar sinnet, för den åtföljs i hjärtat av den helige Ande. Det är många som, eftersom de saknar andlig urskilningsförmåga, bara tar ordets nakna bokstav och upptäcker att om det inte åtföljs av Guds Ande så ger det inte liv till själen och helgar inte hjärtat. Man kan ha förmåga att citera ur både gamla och nya testamentet och man kan vara bekant med befallningar och löften i Guds ord, men om inte den helige Ande gör att sanningen tränger in i hjärtat och upplyser sinnet med gudomligt ljus, faller ingen själ på Klippan och krossas. För det är det gudomliga redskapet som sammanbinder själen med Gud. Utan upplysning från Guds Ande kan vi inte skilja sanning från lögn, och vi kommer att falla för de skickligt utformade frestelser och bedrägerier som Satan kommer att utsätta världen för.

Vi är nära slutet av striden mellan Ljusets Furste och mörkets furste, och snart kommer fiendens villfarelser att pröva vår tro, vilken sort den är av. Satan kommer att utföra underverk i vilddjurets åsyn, och "genom de tecken det har fått makt att göra inför vild djuret vilseleder det dem som bor på jorden." Men även om mörkets furste kommer att arbeta för att övertäcka jorden med mörker och folken med töcken, kommer Herren att uppenbara sin beskyddande makt ...

Den helige Andes verk är ofattbart stort. Det är från denna källa som Guds arbetares kraft och effektivitet kommer. Och den helige Ande är Hjälparen, som Kristi personliga närvaro för själen. Den som ser på Kristus med enkel och barnslig tro, blir delaktig av den gudomliga naturen genom den helige Andes inverkan. När han leds av Guds Ande kan den som är kristen veta att han har gjorts fullkomlig i honom som är huvudet över allting. På samma sätt som Kristus förhärligades på pingstdagen, så kommer han åter igen att bli förhärligad under evangeliets avslutning, när han ska bereda ett folk som kan bestå under den sista prövningen, den stora stridens avslutande kamp ...

När jorden blir upplyst av Guds härlighet kommer vi att se ett verk som liknar det som skedde när lärjungarna, fyllda av den helige Ande, förkunnade en uppståndens Frälsares kraft. Himlens ljus genomträngde deras förmörkade sinnen som hade blivit bedragna av Kristi fiender, och de falska föreställningarna om Kristus förkastades. För genom den helige Andes inverkan såg de honom nu upphöjd som Furste och Frälsare, för att ge ånger till Israel och förlåtelse för synder. De såg honom omgiven av himlens härlighet, med oändliga skatter i sina händer, för att ge till dem som vänder sig bort från sitt uppror. När apostlarna förkunnade Faderns enfödde Sons härlighet, kände tretusen människor samvetsnöd och såg sig själva så som de verkligen var, syndiga och orena, och de såg Kristus som sin Frälsare och Återlösare. Kristus upphöjdes. Kristus förhärligades genom den helige Andes kraft som vilade över människor. Med trons ögon såg dessa troende honom som den som hade burit förödmjukelse, lidande och död för att de inte skulle gå under utan ha evigt liv. När de betraktade hans fläckfria rättfärdighet såg de sin egen deformitet och orenhet, och de fylldes av gudsfruktan, med kärlek och beundran för honom som gav sitt liv som ett offer för dem. De böjde sig i stoftet, ångrade sina onda gärningar och ärade Gud för hans frälsning...

När den helige Ande uppenbarade Kristus gav det dem en uppfattning om hans kraft och majestät, och de sträckte sina händer i tro mot honom och sa, "Jag tror." Så var det vid tiden för det tidiga regnet, men det sena regnet kommer att vara rikligare. Människornas Frälsare kommer att förhärlicas och jorden kommer att lysas upp av hans rättfärdighets klara strålar. Han är ljusets källa och ljus från de portar som står på glänt har lyst över Guds folk, för att de ska kunna upphöja honom i hans härliga karaktär, inför dem som sitter i mörker.

Kristus har inte presenterats i samband med lagen som en trogen och barmhärtig Överstepräst, som frestades på alla punkter som vi, men utan synd. Han har inte upphöjts inför syndaren som det gudomliga offret. Hans verk som offer, ställföreträdare och borgensman har man bara kallsinnigt och flyktigt uppehållit sig vid, men det är vad syndaren behöver veta. Det är Kristus i hans fullhet som Frälsaren som förlåter synd, som syndaren måste se, för Kristi ojämförliga kärlek kommer genom den helige Andes inverkan, att leda det förhårdade hjärtat till övertygelse och omvändelse.

Det är det gudomliga inflytandet som är saltets sälta i den kristne. Många framför vår tros doktriner och läror, men deras framställning är som salt utan sälta, för den helige Ande arbetar inte genom deras trolösa tjänst. De har inte öppnat hjärtat för att ta emot Kristi nåd. De känner inte till hur Anden verkar. De är som mjöl utan surdeg, för hela deras arbete saknar en verksam princip, och de misslyckas med att vinna själar för Kristus. De tillägnar sig inte Kristi rättfärdighet. Det är en klädnad som de inte bär, en fullhet som de inte känner till, en källa som de inte rört.

O, om Kristi försonande verk kunde studeras ingående! O, om alla noga och under bön, ville studera Guds ord, inte för att göra sig själva kvalificerade att debattera omstridda trospunkter, utan för att de som hungrar ska mättas och de som törstar ska bli uppfriskade vid livets källa. Det är när vi studerar skrifterna med ödmjuka hjärtan, när vi känner vår svaghet och ovärdighet, som Jesus i all sin dyrbarhet uppenbaras för våra själar.

När vi blir delaktiga av den gudomliga naturen kommer vi att se med avsky på all vår självupphöjelse, och det som vi har betraktat som visdom kommer att framstå som slagg och skräp. De som har tränat sig att bli debattörer, som har betraktat sig själva som skarpa och smarta människor, kommer att se på sitt verk med sorg och skam och veta att deras offer har varit lika värdelöst som Kains, för det har saknat Kristi rättfärdighet.

O, om vi som folk ville ödmjuka våra hjärtan inför Gud, och be honom om att få den helige Ande! Om vi kom till Herren i ödmjukhet med en förkrossad ande, då skulle han besvara våra böner, för han säger att han är mer villig att ge oss den helige Ande än föräldrar är villiga att ge goda gåvor till sina barn. Då skulle Kristus bli förhärligad, och i honom skulle vi urskilja Gudomens fullhet förkroppsligad. För Kristus har sagt om Hjälparen, "Han skall förhärlica mig, ty av det som är mitt skall han ta och förkunna för er." Detta är det allra viktigaste för oss. För "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." – Review and Herald, 22 och 29 november 1892.

Text från första utgåvan som utesluts i andra utgåvan av boken "Christ Our Righteousness"

Boken "Christ Our Righteousness" sammanställdes under tidigt 1920-tal av pastor Arthur G. Daniells, på begäran av Ministerial Association Advisory Council, som hölls i Des Moines i Iowa, 22 oktober 1924. När boken först publicerades 1926 innehöll den budskap från Profetians Ande ur artiklar som tryckts i vårt samfunds tidningar mellan åren 1887 och 1912, och var något mer omfattande än den nuvarande upplagan. När den andra, reviderade upplagan lämnade tryckpressarna 1941 hade en del material utelämnats av trycktekniska skäl. Jag kan mycket väl själv förstå dessa skäl, för när jag har förberett dessa trycksaker tvingades jag ofta att utelämnat utmärkt material för att anpassa mig till det fastställda utrymmet. Hur som helst, material utelämnades. Skulle du vilja veta vad som uteslöts?

Här kommer det:

1. "Uppmana dem att ägna sin uppmärksamhet åt att försäkra sig om den dyrbaraste gåvan som kan ges till dödliga människor – Kristi rättfärdighets klädnad." – Testimonies, band 9, sid 114.
2. "Alla som tar på sig helgedomens utsmyckning, men inte är klädda i Kristi rättfärdighet, kommer att framträda i sin egen nakenhets skam." – Testimonies, band 5, sid 81.

Ovanstående utelämnade texter finns på sid 34 i den gamla upplagan, och skulle ha funnits på sid 22 i den nya upplagan av "Christ Our Righteousness."

3. "Kristna är Kristi ädelstenar. De ska lysa klart för honom, och sprida ljuset från hans härlighet. Deras lyster beror på hur de blivit slipade. De kan välja att bli slipade eller att förbli oslipade. Men var och en som förklaras värdig en plats i Herrens tempel måste underkasta sig slipningsprocessen. Utan den slipning som Herren ger kan de inte reflektera ljuset bättre än en vanlig liten gråsten."
"Den gudomlige Arbetaren ägnar inte mycket tid åt värdelöst råmaterial. Han slipar bara de dyrbara ädelstenarna, så att de blir passande för ett palats, och slipar bort alla skarpa kanter. Denna process är svår och påfrestande: den sårar den mänskliga stoltheten. Kristus skär djupt i den erfarenhet som människan i sin självgodhet har betraktat som fullkomlig, och tar bort självupphöjelse från karaktären. Han skär bort de överflödiga delarna, håller stenen mot slipskivan och trycker den hårt mot skivan för att alla ojämnheter ska slipas bort. Därefter, när han håller upp ädelstenen mot ljuset, ser han en spegelbild av sig själv i den, och han förklarar att den är värd en plats i hans juvelskrin." - Review and Herald, 19 december 1907.

Denna utelämnade text fanns på sid 134 i den gamla upplagan, och skulle finnas i slutet av sid 111 i den nya boken.

4. "Herren knackar på dörren till ditt hjärta och önskar att få komma in, så att han kan ge själen andliga rikedomar. Han skulle smörja blindas ögon så att de kan urskilja Guds heliga karaktär i hans lag, och förstå Kristi kärlek som verkligen är guld som provats i elden." - Review and Herald, 25 februari 1890.

Denna utelämnade text fanns på sid 137 i den första upplagan, och hör hemma på sid 114 i den andra upplagan.

5. "Vi ska inte engagera oss i någon affär, sträva efter något mål eller söka något nöje som skulle hindra hans rättfärdighet att förverkligas i vår karaktär och vårt liv. Allt vi gör ska göras helhjärtat, som om vi gör det för Herren." – Thoughts from the Mount of Blessings, sid 148

Fanns på sid 139 i originalupplagan, och skulle därför hamna på sid 115 i den nya utgåvan.

6. "Det som Satan har fått människor att göra i det förflutna, kommer han om möjlig att leda dem till att göra igen. Den tidiga församlingen blev bedragen av fienden till Gud och människor, och avfall kom in i leden bland dem som bekände sig älska Gud. Idag kommer Guds folk att överraskas av Satans knep, om de inte vaknar upp ur sin sömn. Många bland dem som påstår sig tro på Frälsarens nära förestående återkomst är avfallna, många har förlorat sin första kärlek, och passar in på församlingen i Laodicea. De förklaras vara varken varma eller kalla. Satan kommer att göra sitt yttersta för att hålla dem i ett tillstånd av likgiltighet och slöhet. Måtte Herren uppenbara för folket de faror som ligger framför dem, så att de kan vakna från sin andliga sömn, trimma sina lampor och befinnas vänta på Brudgummen när han kommer tillbaka från bröllopet." - Review and Herald, 22 november 1892.

Fanns på sid 114 i den gamla boken och hör hemma på sid 118 i den nya, strax ovanför rubriken "Andlig blindhet"

7. "Det räcker inte att tömma hjärtat. Vi måste fylla tomrummet med Guds kärlek. Själarna måste förses med Guds Andes nådegåvor. Vi kan överge många dåliga vanor men ändå inte vara helgade på riktigt, eftersom vi inte har en förbindelse med Gud." - Review and Herald, 24 januari 1893.

Sid 146 i gamla utgåvan, sid 120 i nya.

8. Den åttonde texten som utesluts är en längre artikel med rubriken "Församlingens stora behov" som är väl värd ett noggrant studium. Den publicerades ursprungligen i Review and Herald, 22 mars 1887, och fanns i sin helhet med i tillägget till den första utgåvan av "Christ Our Righteousness". Som väl är har den tryckts på nytt och finns nu tillgänglig i Selected Messages, band 1, sid 121-126.

Lägg märke till kommentarerna på sid 120-121 i den boken. Denna artikel fanns på sid 146-152 i den första utgåvan och skulle hamna på sid 120 och framåt i den andra.

9. "Gud kallar dem som är villiga att kontrolleras av den helige Ande att leda ett grundligt reformationsarbete. Jag ser en kris som ligger framför oss, och Herren kallar sina arbetare att träda in i leden. Varje människa borde nu vara djupare och mer verkligt helgad för Gud än under de år som gått ... Jag har blivit djupt påverkad av scener som nyligen visats för mig nattetid. Det verkade finnas en stor rörelse –

ett väckelsearbete – som gick framåt på många platser. Vårt folk trädde in i leden och svarade på Guds kallelse. Mina bröder, Herren talar till oss. Ska vi inte lyssna till hans röst? Ska vi inte trimma våra lampor och agera som människor som väntar på att deras Herre ska komma? Vi lever i en tid som kräver att vi sprider ljuset och agerar.” – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, sid 514-515.

10. ”Tiden har kommit för en grundlig reformation att äga rum. När denna reformation börjar kommer varje troende att drivas av bödens anda och förvisa oenighetens och stridighetens anda från församlingen. De som inte har levt i kristen gemenskap kommer att närma sig varandra. En medlem som arbetar på rätt sätt kommer att leda andra medlemmar att förena sig med honom under bön om att den helige Ande ska uppenbara sig. De murar som separerat troende från varandra kommer att brytas ner, och Guds tjänare kommer att tala i samförstånd. Herren kommer att samarbeta med sina tjänare. Alla kommer med insikt att be den bön som Kristus lärde sina tjänare: ”Komme ditt rike. Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen.” Matt 6:10 – Testimonies for the Church, band 8, sid 251
11. I nattliga syner har bilder visats mig av en stor reformationsrörelse bland Guds folk. Många prisade Gud. De sjuka blev botade och andra underverk utfördes. En förbönens anda sågs, på samma sätt som den visades innan den stora pingstdagen. Hundratals och tusentals människor sågs besöka familjer och öppna Guds ord för dem. Hjärtan övertygades genom den helige Andes kraft, och en anda av verklig omvändelse syntes. Överallt öppnades dörrar på vid gavel för förkunnelsen av sanningen. Världen verkade upplyst av det himmelska inflytandet. Guds sanna och ödmjuka folk tog emot stora välsignelser. Jag hörde tacksägelser och lovprisning, och det verkade vara en likadan reformation som vi bevittnade 1844.” – Testimonies for the Church, band 9, sid 126

Den utelämnade texten under punkterna 9, 10 och 11 fanns på sidorna 157-158 i originalutgåvan, under rubriken ”EN REFORMRÖRELSE”. Om de skulle ha funnits med i den reviderade upplagan skulle de börjat på sid 123, strax ovanför ”De sista dagarnas faror och förmåner”.

Ovanstående texter, tillsammans med denna översättning av den andra upplagan av ”Christ Our Righteousness” ger dig det fullständiga materialet som ursprungligen fanns i denna ovärderliga lärobok.